

கிறிஸ்துவுக்கு பதிலிசையல்

[3:15-17]

3:1-14ல் பவுல் கொலோசையர்களை ஊக்கப்படுத்தி ஆவிக்குரிய காரியங்கள் நிமித்தமாக பரலோகத்திற்குரிய மேலானவைகளைத் தேடும்படி ஊக்கமளித்தார், ஏனெனில் உலகக்காரியங்களுக்காக கிறிஸ்துடனே கூட அவர்கள் மரித்திருந்தார்கள். இதினால், அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில மாம்ச இச்சைகளையும் செயல்களையும் களைந்து போட்டு கிறிஸ்துவுக்குள் காணும் தேவபக்திக்குரிய புதிய தகுதிகளைத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த போதனைகளைப் பின்பற்றி, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போதித்து தேவனுக்கு பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளும்படிக்கு ஆவிக்குரியப் பாடல்களைப் பாடித் துதிக்க ஊக்கமளித்தார் (3:15-17). இவைகள் அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சித்தத்தின்படி செய்யப்பட வேண்டியதாயிருந்தது.

அவருடைய சமாதானத்தைப் பெறுதல் (3:15)

¹⁵தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கடவது, இதற்கென்றே நீங்கள் ஒரே சரீரமாக அழைக்கப்பட்டீர்கள்; நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயுமிருங்கள்.

“தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கடவது” (3:15)

சமாதானம் (*evāgel*) என்பது இருதயத்தில் இருக்கும் ஒரு அமைதி, உள்ளான ஒரு சமாதானம், மற்றும் ஆத்துமாவில் தொந்தரவற்ற ஒரு சூழ்நிலை அதை நாம் ஒரு கபடற்ற, உலகத் தேவைகளையோ கவலைகளையோ கொண்டிராத தூங்கும் ஒரு குழந்தையின் முகத்தில் காணலாம். உள்ளான அமைதி என்பது ஒரு இருதயத்தில் இருப்பதே, அது இருதயத்தின் உள் இருந்து வருகிறது மற்றும் அது புறச் சுழலின் விளைவாய் வரவேண்டிய அவசியமில்லை.

இயேசுவின் (தேவ) சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள கிறிஸ்துவனின் பகுதியில் வினயமான பிரயாசம் தேவை (ரோமர் 14:19; 2 தீமோத்தேயு 2:22; 1 பேதுரு 3:11). அது தங்களுடைய இருதயங்களில் அவர் ஆளும்படி அனுமதித்து தங்களுடைய சிந்தனைகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்பவர்களுக்குள் வருகிறது. ஒரு வீட்டுக்குள் சூரிய ஒளி வராதபடி தடுப்புகளால் மறைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது தடுப்புகளையும் கதவையும் திறந்து வைத்து அந்த ஒளியை உள்ளே வரச் செய்யலாம். அதேபோல, நாம் நம்முடைய இருதயங்களைத் திறந்து இயேசுவின் சமாதானத்தை உள்ளே வர அனுமதிக்கலாம். பவுல் அவர்களின் கவலைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டதின் மூலமும், ஜெபத்திலே தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதன் மூலமும் மற்றும் அவர்கள் பவுலிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டதாகக் கொண்டு

செயல்பட்டு தேவ சமாதானம் அவர்களுடைய இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்துவுக்குள் காத்துக் கொள்ளும் படி பிலிப்பியர்களை உறுதிப்படுத்தினார் (பிலிப்பியர் 4:6, 7, 9).

இயேசு தமது அழகையில் எருசலேம் மக்கள் சமாதானத்துக்கு வழி நடத்துபவைகளை அறிந்திருக்கவில்லை என்று புலம்பினார் (லூக்கா 19:42). உபத்திரவம் நிறைந்திருக்கும் உலகத்தில் அவர் தமது சமாதானத்தை தம்மைப் பின்பற்றுவோருக்கு உறுதி அளித்தார் (யோவான் 16:33), ஆனால் உலகம் கொடுக்கிற சமாதானத்தை அல்ல (யோவான் 14:27). நேரம் வரும்போது (சில நேரங்களில்). உலகம், சரீரப்பிரகாரமான சமாதானத்தைக் கொடுக்கக் கூடும்; ஆனால் அது இயேசு கொண்டு வரும் சமாதானத்தைக் கொடுக்க இயலாது. தமது நுகத்தைச் சமந்து கொண்டு அவரிடத்தில் கற்றுக் கொள்கிறவர்களுக்கு இளைப்பாறுதலை அவர் வாக்களித்திருக்கிறார் (மத்தேயு 11:28-30).

கிறிஸ்துவின் சமாதானம் மூலகைப்படும்; தேவனிடத்தில் சமாதானம் பிறரிடம் சமாதானம், மற்றும் தனக்குள்ளாகவே சமாதானம். இயேசு தேவனோடு சமாதானமாயிருக்க ஏதுவான சிலாக்கியத்தை தமது ஜீவியத்தின் மூலமாகவும், போதனையின் மூலமாகவும், மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மூலமாகவும் தம்மைப் பின்பற்றுவோருக்கு அளித்திருக்கிறார் (கொலோசெயர் 1:20; ரோமர் 5:1). கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களால் இது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது (2 கொரிந்தியர் 5:17-21), அவர்கள் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27).

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சக சகோதரர்களோடும் எல்லா ஜனத்தாரோடும் சாமாதானமாய் வாழ வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள் (2 கொரிந்தியர் 13:11; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:13; எபிரெயர் 12:14; யாக்கோபு 3:18). நியாயப்பிரமாணமாகிய நடுச்சுவரைத் தகர்த்ததின் மூலம் இயேசு இதை சாத்தியமாக்கினார் (எபேசியர் 2:14, 15). கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரத்திற்குள் ஒற்றுமையாக ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருக்க வேண்டியவர்கள் (எபேசியர் 2:16; 4:1-4). ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக தனது பங்கையாற்ற வேண்டிய பொறுப்பை பெற்றிருக்கிறார், ஏனெனில் அவருடைய சமாதானம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டியது. அவர் தனது சமாதானத்தை தனித்தனியே அனுபவிக்க மாத்திரமல்ல. முழு விசுவாசக்கூட்டத்தாராகிய சரீரம் அநுபவிக்கும்படி கொடுக்கிறார். அவருடைய சமாதானம் ஆளுகிற இடத்தில், அவரைப் பின்பற்றுவோருக்குள் ஒற்றுமை நிலவும்.

உள்ளான குழப்பங்களும், கிளர்ச்சிகளும், ஆத்துமாவை கெடுத்துள்ள பாவங்களும் நீக்கப்படுவதால், உள்ளான சமாதானம் இயேசுவிடமிருந்து வருகிறது. முழுமையானதும் சகிப்புத் தன்மையும் கொண்ட சமாதானம் இயேசுவிடமிருந்து தேவனோடும், மற்றவர்களோடும், தனக்குள்ளும் எப்படி கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று கற்றுக் கொள்வதன்மூலம் அடையக்கூடும்.

கிறிஸ்துவின் (தேவ) அன்பு கிறிஸ்தவர்களின் இருதயங்களில் (brabeuō) ஆளவேண்டும். கிரேக்க வசனங்களில் இந்த வார்த்தை சரியாக இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது, அது ஒரு தொகுப்பு வார்த்தையாக *katabrabeuēō* ("2:19ல்

வஞ்சியாதிருத்தல்”) என்று காணப்பட்டாலும் மேற்குறித்த வார்த்தையில் வருகிறது. புதிய ஏற்பாட்டுக்குப் புறம்பே இதன் பொருள் “தகுதி முக்கியத்துவம் (வாய்ந்த) ‘போட்டிகளில் வென்று வெகுமதி பெறுதல்,’ பிறகு பொது(வான) கட்டுப்பாட்டில் ஒரு முடிவெடுத்தல், தீர்ப்பு செய்தல், தீர்மானித்தல், ஆளுகை செய்தல்,”¹ ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். அது “இருபிரிவினரின் வேற்றுமைக்கு தீர்வு காணுதல்”² என்றும் பொருள்படும், அதாவது கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் சமாதானம் வந்து தங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணியாக தீர்மானிக்கும்படி அனுமதித்தல் எனும் பொருளில் பேசுகிறது. முரண்பாடுகள் ஏற்படும் போது சமாதானத்துக்கான ஆவல் அந்த சச்சரவை சரிப்படுத்தும். கிறிஸ்துவின் சமாதானம் ஆரும்படி அனுமதிக்கும் போது, சகோதரர்களுக்கிடையே ஏற்படும் வாக்குவாதங்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் ஒரு முடிவை உண்டாக்கி சகோதரர்களுக்கு இடையே எழும்பி சபையின் அமைதிக்கு பயமுறுத்தலாக இருந்த காரியங்களுக்கு ஒரு தீர்வாகும். இருதயங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாலும் சக கிறிஸ்தவர்களோடு சமாதானமாக வாழ வேண்டும் என்ற ஆவலால் செயலூக்கமும் காணப்பட்டால் தீர்வுகள் காணப்பட முடியும்.

தேவ சமாதானம் சபைமுழுவதும் பரவ வேண்டும் என்பது பவுலின் ஆசை. கொலோசெயிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தனித்தனியே தங்களுக்குள் சமாதானத்தைப் பெற வேண்டிய அவசியமட்டுமல்ல, தேவனோடும் சமாதானம் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, மாறாக அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இருக்கிற மற்ற அனைவரோடும் சமாதானத்தைக் கையாளுவது அவசியமானது.

“இதற்கென்றே நீங்கள் ஒரே சரீரமாக அழைக்கப்பட்டீர்கள்” (3:15)

கொலோசெயர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஒரே சரீரத்திற்குள் தங்கள் சமாதானத்தின் புகலிடத்தைக் காண வேண்டியவர்கள் (ரோமர் 12:5) இதற்கென்றே அவர்கள் அழைக்கப்பட்டவர்கள். இதற்கென்றே எனும் சொற்றொடரில், “க்கு” எனும் வார்த்தை (eis) என்பதன் பொருளில் “உள்ளாக” என்றுள்ளது. பவுலின் செய்தி என்னவெனில் அவர்கள் சமாதானத்திற் “கென்றே” ஒரே சரீரத்திற்குள் அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பது தான். இயேசு ஜனங்களை பல வித்தியாசப்பட்ட சரீரங்களுக்குள்ளாக அல்ல, ஒரே சரீரத்திற்குள் அழைத்திருக்கிறார்; அதினால் நாம் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானமாக வாழ வேண்டியவர்கள். இயேசு கலக்கத்துக்கும் முரண்பாடு கொண்டிருக்கும்படியாகவும் அழைப்பதில்லை, மாறாக ஒற்றுமையான சரீரமான ஒரே ஜனமாக இருக்கும்படி அழைத்திருக்கிறார். பிரிவினைகள், பேதங்கள், சண்டைகள், பொறமை மற்றும் கட்சி பிரிவினை ஆவி ஆகியன சமாதானத்தைக் குலைத்து, “ஒரே சரீரத்தில்” முறிவை ஏற்படுத்தி துண்டுகளாக்கி விடும். சண்டைகளும் பிரிவினைகளும் மேலிருந்து வந்தவையல்ல; இவைகள் இயேசுவிடமிருந்தோ தேவனிடத்திலிருந்தோ வருபவையல்ல, ஆனால் பிசாசிடமிருந்து வருபவை (யாக்கோபு 3:14-16). 3:8, 9ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தீய ஒழுக்கங்களை ஒரே சரீரத்திற்குள் அழைக்கப்பட்ட விசுவாசிகள் தவிர்ப்பார்களானால் சமாதானத்தை அவர்கள் உணரமுடியும், மேலும் 3:12-14ல் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒழுக்கங்களை கட்டியெழுப்ப முடியும்.

“ஓரே சரீரம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த வசனப் பகுதியில் பவுல், பிற வசனப் பகுதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, கிரேக்க பிரதி பெயர்ச் சொல்லாகிய *autou* (“அவருடைய” சரீரம்) என்றோ அல்லது திட்டமான கிரேக்க தனிப்பொருளில் (“the” - “தனிச்” சரீரம்), என்றோ குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, அவர், விசுவாசிகளெல்லாரும் தனித்தனி ஒருமையில், ஓரே சரீரத்திற்குள் அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை வலியுறுத்தவே வகை தேடினார்.

மதத்தலைவர்கள் ஜனங்களை கட்சிகளாகவும் பிரிவினைகளாகவும், குழப்பத்திற்கும் முரண்பாடுகளுக்குமுரியவர்களாக அழைத்திருக்கிறார்கள் (நடபடிகள் 20:29, 30). இயேசு அப்படிப்பட்ட சண்டைகளை விரும்புவதில்லை; அவர் ஐக்கியத்தையும் ஒற்றுமை (ஒருமை) யையுமே விரும்புகிறார் (யோவான் 17:20-23). அவர் தம்மைப் பின்பற்றுவோர் பிரிவினையுள்ளதும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதுமான சமுதாயத்தினின்று பிரித்தெடுத்து ஓரே சரீரத்திற்குள் இருக்கும் சமாதானத்தை அடைய விரும்புகிறார். இந்த சரீரம் மனித உறவுகளை உடைத்தெறியும் புயலின் தோழமைகளிலிருந்து புகலிடமாயிருக்க வேண்டும்.

கொலோசெயரில் “ஓரே சரீரம்” என்பது இங்கு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1:18, 24ல் சரீரம் என்பது சபை என்றும் பவுல் எழுதினார். இயேசு தமது சபையைக் கட்டினார் (மத்தேயு 16:18), அது ஓரே சரீரம் (எபேசியர் 4:4; காண்க கொலோசெயர் 1:18), எல்லா ஜனங்களையும் தன்னிடமாய் சேர்த்துக்கொள்வதே அவரது நோக்கம் (யோவான் 12:32). அவர்தான் ஒன்றுபடுத்தும் சக்தி, தமது ஜனங்களை ஓரே சரீரத்திற்குள் ஒற்றுமைப்படுத்துவது அவரே (ரோமர் 12:5; 1 கொரிந்தியர் 10:17; 12:12, 20; எபேசியர் 2:16). அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலம் நாம் அவருக்குள்ளும் அவருடைய சரீரத்திற்குள்ளும் உட்படுத்தப்படுகிறோம் (ரோமர் 6:3; 12:5; 1 கொரிந்தியர் 12: 13; கலாத்தியர் 3:27). இந்த சரீரத்திற்குள், நாம் ஒன்றாகிறோம் (கலாத்தியர் 3:28). கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்முடைய இலக்காக ஒருவரிலொருவர் கொண்டிருக்கும் நட்புறவை கையாளுவதில் இயேசுவின் சமாதானம் மட்டுமே தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருக்கக் கூடும்.

இயேசு ஓரே மந்தையும் ஓரே மேய்ப்பனும் என்பது குறித்துப் பேசினார் (யோவான் 10:16), மேலும் விசுவாசிகள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கும்படி ஜெபித்தார் (யோவான் 17:20, 21). ஆதிசபை “ஒரு மனப்பட்டவர்களாய்,” “ஓரே இருதயமும்” இசைந்த ஆத்துமாக்களாயுமிருந்தவர்களைக் கொண்டு துவக்கம் பெற்றது (நடபடிகள் 2:46; 4:32). அவர்கள் கூடிவரும்போது “ஒருமனப்பட்டவர்களாய்” கூடி வந்தனர் (நடபடிகள் 5:12; காண்க ரோமர் 15:6). விசுவாசிகளுக்குள் பிரிவினைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவைகளாயிருந்தன (1 கொரிந்தியர் 1:10; ரோமர் 16:17).

கிறிஸ்தவ சிந்தனையில் அழைக்கப்படுதல் ஒரு முக்கிய கருத்து. வசனம் 15ல் கிரேக்க வார்த்தையான *eklēthēte* எனும் வார்த்தை கொலோசெயர்களின் அழைப்பு ஒரு நிறைவானது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. “அழைக்கப்பட்டவர்களில்” அவர்களும் இருந்தார்கள் (*klētos*; ரோமர் 1:6; 8:28; 1 கொரிந்தியர் 1:24).

சவிசேஷம் முழு உலகிற்கும் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது (மாற்கு 16:15) எனவே ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப்படக்கூடும்

(2 தெசலோனிக்கேயர் 2:13, 14). ஆகிலும், அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களல்ல, கொலோசெயிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள். சவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்கள் ஆக்கிணைக்குள்ளாவார்கள், கீழ்ப்படியபவர்களோ இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

“நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயுமிருங்கள்” (3:15)

இந்த குறுகிய நிருபத்தில், பவுல் அடிக்கடி நன்றியறிதல் அல்லது ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துதல் ஆகிய வார்த்தைகளை மறைமுகமாக குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார் (1:3, 12; 2:7; 3:15, 16, 17; 4:2). குணச்சொல்லாகிய *eucharistoi* (“நன்றியறிதல்”), என்பது கிரேக்க வசனங்களில் இங்கு மாத்திரம் காணப்படுகிறது, ஆனால் இதன் வினைச்சொல்லான *eucharisteō* என்பது புதிய ஏற்பாட்டில் இருபத்தி ஐந்து முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மேலும் மற்ற கிரேக்க இலக்கியங்களிலும் அடிக்கடி காணப்படுகிறது. அது பாராட்டும் இயல் பண்புடன் கூடிய நன்றியறிதலை குறிப்பிடுகிறது. கொலோசெயருக்கு பவுலின் அறிவுரை என்னவெனில் நன்றி செலுத்தலை உங்கள் வாழ்க்கை நெறியாக கைக் கொள்ளுங்கள் என்பதுவே. மற்றவர்களோடு ஒற்றுமையாய் வாழ்பவர்கள் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் வாழ்வதற்கான காரணம் உண்டு. ஏனெனில் அவர்கள் அன்பினால் மற்றவர்களுடன் கட்டப்பட்டவர்கள், அவர்களுடைய குடியிருப்பு பகுதி எதுவாக இருந்த போதிலும், எப்படிப்பட்ட வித்தியாசமான பின்னணியையுடையவர்களாயிருந்த போதிலும் ஒரே சரீரத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்ததால் கொலோசெயர்கள் நன்றியறிதல் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. “ஒரே சரீரத்திற்குள் அழைக்கப்பட்டிருந்தும்,” சிலர் “நன்றியறிதலுக்கும்” தொடர்பு அற்றவர்களாயிருந்தனர், ஆனால் மற்றவர்களோ ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றனர்:

“நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயுமிருங்கள்” என்ற அறிவுரை ... (*kai eucharistoi ginesthe*) என்பது மனுஷர்கள் இயற்கையான தங்கள் பண்புடன் நன்றியுடையவர்களாயிருந்து தங்கள் ஜெபங்களில் தேவனிடத்தில் பேசுவதும்ட்டுமல்ல. மாறாக சமுதாயம் தனது துதிகளைச் சொல்லி நன்றியறிதலோடு கூட தேவன் தங்களை விடுவித்தமைக்கு மகிமையை ஏற்றெடுத்து இருளின் அதிகாரத்தினின்று தங்களை அன்பின் குமாரசுடைய ராஜ்யத்திற்குப்படுத்தினதற்காக ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும் (1:12). ஒரே “சரீரத்தின்” அதிகாரம், அதாவது, “சபைக்குள்,” ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துதல் (அல்லது நன்றி செலுத்துதல்) பாடல்களிலிருந்து ஒலிக்க வேண்டும் அதிலே “அதரிசனமான தேவனுடைய தர்சுரூபமும்” ... எல்லாவற்றிலும் ஆண்டவருமாயிருக்கிற கிறிஸ்து மகிமைப்பட வேண்டும் (1:15-20).³

பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களிலும், நிச்சயமாக கிறிஸ்தவர்கள் நன்றியறிதலோடு இருப்பதற்கு அதிகப்பட்டசக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. கிறிஸ்து மூலமாக நமக்கு அநேக சரீரப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்கள் உண்டு, மற்றும் கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு “சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும்”

இருக்கிறது (எபேசியர் 1:3). நாம் கிறிஸ்தவ நண்பர்களாலும், தேவனாலும், கிறிஸ்துவினாலும் அன்புகூரப்படுகிறோம். இதற்கப்பால், நாம் தேவனுடைய பராமரிப்பையும் அநுபவிக்கிறோம், தற்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்குமான நம்பிக்கையால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறோம், மேலும் தற்கால வாழ்க்கையைக் குறித்தும், எதிர்கால வாழ்க்கையைக் குறித்த உண்மை நிலையை அறியும் உள்நோக்கும் பார்வையைப் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய கிருபையால் நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (எபேசியர் 1:7; 2 தீமோத்தேயு 2:1).

பாடலுடன் அவரைத் தொழுது கொள்ளுதல் (3:16)

¹⁶கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக; சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனை களினாலும் ஞானப்பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்லிக்கொண்டு, உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பக்தியுடன் பாடி.

“கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக” (3:16)

ஒரே சரீரத்திற்குள் இருப்பவர்களுக்கு பவுல் சொன்னதாவது, கிறிஸ்துவின் (தேவ) சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கடவது, மற்றும் கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக. “கிறிஸ்துவின் வசனம்,” “வசனம்,” “தேவனுடைய வசனம்,” “கர்த்தருடைய வசனம்” போன்ற சொற்றொடர்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன.⁴ சில நேரங்களில் இயேசு “என் வசனம்” என்று சொன்னார்.⁵ ஆகிலும் இந்த வசனத்தில் “தேவ (கிறிஸ்துவின்) வசனம்” என்று இங்கேயும் ரோமர் 10:17லும் (ரோமர் 10:17ல் “வசனம்” என்பது *hrēma* என்று கிரேக்க மொழியில் *logos* என்பதற்குப் பேதிலாக) சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்த “கிறிஸ்துவின் (தேவ) வசனம்” கிறிஸ்தவனுக்குள் ஐசுவரியத்துடன் “வாசமாயிருக்க” வேண்டும் (*enoikeō*). “வாசம் பண்ணுதல்” என்றால் “வீட்டில் இருத்தல்” என்று பொருள். இந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் வேறே அமைப்புகளில் காணப்படுகிறது (ரோமர் 8:11; 2 கொரிந்தியர் 6:16; 2 தீமோத்தேயு 1:5, 14). குறிப்பிடப்பட்ட இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி இங்கே, பவுல் கிறிஸ்துவின் வசனம் தொடர்ந்து அவர்களுக்குள் வாசம் பண்ணும்படி கொலோசெயர்கள் அனுமதிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார் மேலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் நித்தியமான ஒரு அங்கமாகும்படியும் அவர்கள் விட வேண்டும் என விரும்பினார்.

“பரிபூரணமாக” (*plousiōs*), என்பது “முழுமையாய்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது (1 தீமோத்தேயு 6:17; தீத்து 3:6; 2 பேதுரு 1:11), அதன் பொருள் “முற்றிலும்,” “நிறைவாக,” “சம்பூரணமாய்,” என்று சொல்லலாம். கிறிஸ்துவின் வசனம் இந்த சகோதரர்களுக்குள் பரிபூரணமாக வாசம் பண்ண வேண்டியது, அவர்களுடைய மனதிலே ஒரு நல்லவராக வரவேற்கும்

இடமாக இருக்க வேண்டும். உலகக் காரியங்களால் அது நெருக்கப்படவோ அல்லது அவர்களுடைய இருதயங்களிலே ஒரு சிறப்பான இடத்தை பிடித்துக்கொள்ள தடை விதிக்கப்படவோ கூடாது. பவுல் ஒருவேளை வசனம் அதன் ஐசுவரியத்துடன் வாசம் பண்ண வேண்டும் என்றும் பொருள்படுத்தியிருக்கலாம் - அதாவது, அளவில் மாத்திரமல்ல, தகுதியிலும் கூட. இயேசுவின் போதனைகள் விலையுயர்ந்த மாணிக்கக்கல் மற்றும் ஆஸ்திகள் போன்றது மற்றும் அவர்கள் அவைகளுக்குள் வாழ்ந்து அவைகளை தங்களுடைய பாடுதலின் சப்தத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்கள்.

கொலோசெயர்கள் அநேகமாக இயேசுவின் எழுதப்பட்ட வசனங்களைக் கொண்டிராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆவியானவரைக் கொண்டு போதித்தவர்களை அவர்கள் சார்ந்திருக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தனர் (எபேசியர் 3:3-5). இப்படியாக அவர்களுக்கு இயேசுவின் வசனம் வெளிப்பட ஏதுவாக்கினார். இதிலே அவர்களுக்கு உதவும்படியும் இயேசுவின் போதனையை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டும்படியாகவும் கொடுக்கப்பட்டவைகளில் ஒரு வழி, குரலிசை மூலமாக ஒழங்கு செய்யப்பட்டது. ஜனங்கள் வசனங்களின் ஆயிரக்கணக்கான வரிகளை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கலாம் அவை இசையாக வெளிப்படாத பட்சத்தில் நினைவில் கொண்டுவருவது கடினமானதாக இருக்கும். பாடல்களில் இருக்கும் சிந்தனைக் கருத்துக்களை நியானம் பண்ணுவதினால், பாடியோ அல்லது கேட்டு கவனித்தோ அப்படித்தியானம் பண்ணுவதன் மூலம் கிறிஸ்துவின் வசனம் அவர்களுடைய மனதிலே நல் எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். இப்படியாக பரிபூரணமாய் அவர்களுக்குள் வாசமாயிருக்கும் பழைய ஏற்பாட்டுக்குப் பதிலாக, கொலோசெயர்கள் இயேசுவின் போதனைகளுக்கு அதிகமாய் அக்கறைகாட்டி அவைகளைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். ஆதிசபை இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்கு நேரடியாகவோ அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவர்மூலமாகவோ போதித்தவைகளான (யோவான் 14:26; 16:13) அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்தில் தரித்திருந்தனர் (நடபடிகள் 2:42).

“சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனை களினாலும் ஞானப்பாட்டுகளினாலும்” (3:16)

சங்கீதங்கள், கீர்த்தனைகள், ஞானப்பாட்டுக்கள் (என்று எபேசியர் 5:19லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) ஆகியவை ஆதிசபையிலே பாடிய பாட்டுக்களின் வகைகள். விளக்கவுரையாளர்கள் பொதுவாக இந்த மூன்றுக்கும் நுணுக்கமான வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துவது கடினமானது என்று ஒப்புக் கொள்கின்றனர். பலதரப்பட்ட பாடல்களின் அமைப்புகளின் பதங்கள் விளக்கமாகக் காணுகின்றன. சிலர் “சங்கீதம்” என்ற வார்த்தையின் (psalmoi) பொருள் பழைய ஏற்பாட்டின் சங்கீதப் புத்தகத்தின் இயல்பை பிரதிபலிப்பதாக அல்லது யூதர்களின் பாடல் அமைப்பைக் கொண்டவைகளாக இருப்பவை என்று கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். “கீர்த்தனைகள்” (hymnoi) கிறிஸ்தவ பாடல்கள் எழுதுவோரால் புனையப்பட்ட துதிப்பாடல்கள். “ஞானப்பாட்டுக்கள்” என்பது ஆதிசபையின் காலத்தில் இருந்த நடைமுறைக்கு ஏற்றாற்போல் புனிதப்பாடல்களாக வடிவமைக்கப்பட்டவை. “பாட்டுக்கள்”

(odai) என்பவை பக்திப் பாட்டுக்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை, ஆகிலும் பவுல் பாடவேண்டிய பாடல்களின் வகையைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்; அவை பக்திக்குரியவைகளாய் அல்லது இயல்பில் ஆவிக்குரியவைகளாய் இருக்க வேண்டியதிருந்தது. O'Brien ஒரு முடிவுரையாக,

பதங்களுக்கிடையே உறுதியான வித்தியாசங்களை கண்டு பிடிக்க முடியாவிட்டாலும் வகைப்படுத்தப்பட்ட - இசை இன்னதென்று சரியாக நிதானிக்கவும் முடியாது. புதிய ஏற்பாட்டின் பாடல்களின் வார்த்தைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ... இந்த மூன்று வார்த்தைகளும் “சங்கீதம்,” “கீர்த்தனை,” “ஞானப்பாட்டுக்கள்” ஆகியவற்றின் “முழுமையான கருத்துக்களை விவரித்து பாடுதலை ஆவியானவர் வெளிப்படுத்துகிறார்” ... கிறிஸ்துவின் வசனம் (சபை) சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்கள் மத்தியில் வாசம் பண்ணி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறார், அதினாலே அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போதித்து ஆவியினால் ஏவப்பட்ட சங்கீதங்கள் கீர்த்தனைகள் ஞானப்பாட்டுக்களினாலே புத்திசொல்லிக் கொள்கின்றனர் ...⁶

“சகல ஞானத்தோடும் ... ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்லிக்கொண்டு” (3:16)

கிறிஸ்துவின் வசனம் அவர்களுக்குள் வாசமாயிருந்திருந்தால், அது பாடலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அது போதிப்பதற்கும் புத்தி சொல்லுவற்குரிய ஞானத்தின் மூலாதாரமாக இருக்கும். ஞானம் (sophia) கிறிஸ்தவர்களுக்கு முக்கியமானது. பவுல் “ஞானம்” எனும் பதத்தை இந்த நிருபத்தில் அறுமுறை பயன்படுத்தியிருக்கிறார் (1:9, 28; 2:3, 23; 3:16; 4:5). அவர் உலக ஞானத்தை உண்மையான ஞானத்தோடும் ஒப்பிட்டு கொரிந்தியர் புத்தகத்தில் முரண்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 1:17-2:13). வசனம் சொல்லுவதை கொலோசெயர்கள் அறிந்திருப்பதோடு மட்டுமல்ல மாறாக அவைகளை ஞானமாக கையாண்டு சபையின் நலனுக்காக பயன்படுத்த வேண்டும்.

கொலோசெயர்களை கலங்கப் பண்ணின கள்ள போதகர்களின் ஞானம், சுத்தமும் பரிபூரணமும் நிறைந்த இயேசுவின் போதனைகளுக்கு முரண்பட்டு காணப்பட்டது. அது மேலும் மெருகூட்டப்பட வேண்டியதாயிருக்கவில்லை, ஏனெனில் அவருடைய வார்த்தைகள் கேட்பவர்களின் ஆவிக்குரிய தேவைகளை நிறைவேற்றபோதுமானவைகளாக இருந்தன. இயேசு பேசின வார்த்தைகள் மூலமும் (யோவான் 12:49, 50), எழுதப்பட்ட வசனங்கள் மூலமும் (1 கொரிந்தியர் 14:37; 1 யோவான் 1:1-4) தேவனுடைய சத்தியம் அறியப்பண்ணப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் நிறைவான போதனை அவருடைய வசனத்தின் மூலம் மட்டுமே தெரிய வந்தது.

“சகல ஞானமும்” என்பது ஒன்றேல் “உங்களுக்குள் வாசம் பண்ணுதல்” மூலமாகவோ அல்லது ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்தி சொல்லுதல் மூலமாகவோ ஒரு சிறுமார்த்துடன் செயல்படுவது. முன்பு சொன்னதாக இருந்தால், பிறகு கொலோசெயர்கள் வசனத்தை தங்களுக்குள் வைத்துக் காத்துக் கொண்டு வாழவேண்டும். பின்னதான கருத்தாக இருக்குமானால்,

இதுவே பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் விளக்கவுரையாளர்களும் தெரிந்து கொண்டுள்ளபடி, கொலோசெயர்கள் போதித்து கிறிஸ்துவின் ஞானத்துடன் புத்திசொல்ல கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தனர் (2:3).

“போதித்து” (*didaskontes*) என்றால் கற்பித்தல் மூலம் கல்வி புகட்டுதல் என்று பொருள். “புத்தி சொல்லுதல்” என்றால் (*nouthetountes*) வழிகாட்டுதல் அல்லது ஆலோசனை கொடுத்தல், சரியற்ற நடத்தைகளை கவனித்துப் பார்த்து புத்தி சொல்லுதல், இப்படியாக மற்றவர்கள் தங்களுடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று பொருள். கிறிஸ்தவர்கள் பாடுவதன் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லி அவர்களை கட்டியெழுப்ப வேண்டியவர்கள், அவை செயலுக்கத்தைக் கொடுத்தலும் அதே போல போதித்தலுமாகும்.

பாடுதல் என்பது இரட்டை வழிகாட்டிச் செயலாகும்; நம்முடைய பாடலின் வார்த்தைகள் மற்றவர்களை நோக்கினதாகவும் தேவனை நோக்கினதாகவும் இருக்க வேண்டும். பாடுதல் மற்றவர்களுக்குப் போதித்து புத்தி சொல்லக் கூடியவைகளாயிருப்பதால், கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய செயல்பாடு ஆது. மேலும் அது ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான ஒரு தொடர்பு. இரண்டிலும் சரிசமவிகிதம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒன்றைக் காட்டிலும் மற்றொன்றுக்கு அதிக வலியுறுத்தல் கொடுக்கப்பட்டு பேசும்போது, பாடுதலின் நோக்கத்தையே கெடுத்து விடக் கூடும்.

“ஒருவருக்கொருவர்” என்பது கிறிஸ்தவ சமுதாய மக்கள் கிறிஸ்துவின் வசனங்களை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்தளித்து இப்படியாக முழுமையாகப் பலனடைவ வேண்டும். Peter T. O’Brien எழுதினதாவது.

எப்படியிருப்பினும், இங்கே, உள்ளூர் சபையின் அங்கத்தினர்கள் ... ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்தி (*heautous*, “உங்களுக்குள்” சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது உண்மையில் *allelous*, “ஒருவருக்கொருவர்,” என்பதிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டதல்ல, இதன் பிரதிபலிப்பு பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் செயல்பட வேண்டும் ...).⁷

சிலர் வசனங்கள் 3:16லும் எபேசியர் 5:19லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாடுதல் கிறிஸ்தவக்கூட்டங்களில் பாடுவதோடு சம்பந்தப்பட்டவைகளல்ல என்று சொல்லுகின்றனர், ஆனால் தனிப்பட்ட பாடுதலுக்கும் அல்லது தனிப்பட்ட கூட்டங்களில் பாடுவதற்கும் சொல்லப்பட்டது என்கின்றனர். F. F. Bruce என்பவர் அப்படியொரு முடிவெடுப்பதை கண்டிக்கிறார்:

“உங்கள்” என்பது “உங்களுக்குள்” என்று பொருளாகுமா (ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவனுக்குள்ளும்) என்று பொருளா அல்லது “உங்கள் மத்தியில்” (கிறிஸ்தவ சமுதாயமாக) என்று பொருளா? இரண்டில் ஒன்று ஏற்படையதாயிருந்த போதிலும், ஒரு வகையில் [பவுல்] மிக ஆழமாக மிக உறுதிப்பட இரண்டில் எந்த ஒன்றிற்கும் மாற்றுக் கருத்தாக கூறவில்லை, வசனப்பகுதியின் கண்ணோட்டத்தில் பொதுவாக கூடிவருதலின் பயன்பாட்டையே தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். ஒரு பரவலான நோக்கோடு கிறிஸ்தவ செய்தியின்

பிரஸ்தாபத்திற்காகவும் கிறிஸ்தவ போதனைக்காகவும் அவர்களுடைய கூட்டங்களில் இடமளிக்கப்படுவதாக.⁸

Eduard Lohse இந்த மதிப்பீட்டை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த செயல்பாடு சபையால் செயல்பட வேண்டிய காரியம் என்று கூறியதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தினார். “சரியான நன்றி செலுத்துதல், வசனம் 15ல் ஊக்கமளிக்கப்படுவது போல், வசனத்தைக் கேட்டு அதிலே தன் பிரதிபலிப்பைக்காட்டுவதாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்தும்படி பாடல்களை பாடுவதாலும் நடப்பிக்கப்பட வேண்டும்.”⁹

ஆதிசபை கூடிவந்தபோது அதில், பாடுதல் தொழுகையில் ஒரு முக்கியமான பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இளைய பிளினி (Gaius Plinius Caecilius Secundus, கி.பி. 61 வாக்கில் பிறந்தவன்) கிறிஸ்தவர்களோடு தனக்கிருந்த எதிர்ப்பை எழுதினான். ரோம சக்கரவர்த்தி ட்ரேஜனுக்கு இவன் எழுதிய கடிதங்களில் கிறிஸ்தவர்களைக் கண்டபோது அவர்களை அவன் எப்படி நடத்தினான் என்று விவரித்திருக்கிறான். இந்த கடிதங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றாகக் கூடிவரும் கூட்டங்களில் அவர்களின் செயல் பாடுகளைக் குறித்து கிறிஸ்தவனல்லாதவனிடமிருந்து வந்த தகவல்கள் ஆகும். கி.பி. 110 வாக்கில் அவன் எழுதிய போது “அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் வெளிச்சத்துக்குமுன் கூடிவருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர், அக்கூட்டங்களில் கிறிஸ்து எனும் தேவனுக்கு பாடல் வரிகளை மாறிமாறிப் பாடினார்கள் ...”¹⁰ என்று எழுதினான். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் தொழுகை நேரத்தில் பாடினார்கள் என்பதற்கு கிறிஸ்தவர்களல்லாதவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சான்று இது, இதைத்தான் பவுலும் இந்த வசனப் பகுதியில் கேட்டுக் கொண்டார் (3:16).

“உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரை பக்தியுடன் பாடி” (3:16)

பாடுதல் (*adontes*) என்பது நன்றியுடன் (*charis*) தேவனுக்கு இருதயத்திலிருந்து (*kardia*) சேர்த்து வரவேண்டும். இதற்கு ஒப்பான வசனப்பகுதியில் (எபேசியர் 5:19ல்), பவுல் எபேசியர்களுக்கு “உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பாடி (*adontes*) கீர்த்தனம் பண்ணி (*psallontes*)” என்று எழுதினார். “சங்கீதம்” என்பதை தொடர்புடைய வினைச்சொல்லாகிய *psalmos* என்பதன் அர்த்தத்தை *psallō* என்று (தனி நபர் பாடுவதை) சிலர் தவறான கருத்தைக் கொடுத்தனர். (காண்க “மேலும் கற்க எனும் தலைப்பின் கீழ் *Psallō* என்பதன் பொருள்” என்ற இந்தப் புத்தகத்தின் இன்னொரு பகுதியில் காணவும்.)

கொலோசெயர்கள் செய்கிற எல்லாக் காரியத்துக்கும் “நன்றி செலுத்தும்படி” அடுத்த வசனத்தில் பவுல் குறிப்பிடுவதால், J. B. Lightfoot *charis* நன்றி என்பதை “ஏற்புடமை,” “இனிமை,” என்று புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும்¹¹ என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அதன் பிரதான அர்த்தத்தில் இன்னும் அதிகமான ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது. அது KJV மற்றும் NKJV யில் “கிருபை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, “நன்றி செலுத்துதல்” என்றும், “நன்றியுள்ளவர்களாயிருத்தல்” என்றும் அல்லது “நன்றியறிதல்” என்றும் மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் கூறுகின்றன (RSV; NRSV; 1977 NASB;

(NASB; NIV; TNIV). மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் விளக்கவுரையாளர்களும் இங்கே நன்றி செலுத்துதல் அல்லது நன்றியறிதல் என்பதே பொருள்படும் என்று பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர், *charis* என்பது மற்ற வசனப்பகுதிகளில் மிக அபூர்வமாக இந்த அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது.

Charis, என்பது அதன் அடிப்படையிலிருந்து அதே வார்த்தை, “கிருபை” என்று 122 முறையும், “நன்றி” என்று 3 முறையும், “நன்றியுள்ளவர்களாயிருத்தல்” என்று 2 முறையும், “நன்றிகள்” என்று 6 முறையும் NASB மொழிபெயர்ப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. *Charis* என்பது நன்றி செலுத்துவதுக்காக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படாவிட்டாலும், இந்த அர்த்தம் குறிப்பிட்ட சில அமைப்புகளில் பொருந்துகிறது (ரோமர் 6:17; 1 கொரிந்தியர் 15:57; 2 கொரிந்தியர் 2:14; 8:16; 9:15). அதன் பிரதான அர்த்தம் அழகு மேலும் கவரத்தக்க தோற்றத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாக கவர்ச்சி, அன்பான, வசீகரிக்கத்தக்க என்றெல்லாம் விவரிக்கப்படலாம். நட்புறவுமுறைக்கு குறிப்பிடும்போது, கிருபை என்பதன் பொருள், தகுதியில்லாதவனுக்குக் காட்டும் தயவு என்பதாகும். சிலவேளைகளில் இதன் பொருள் நன்றியறிதல் மற்றும் விசேஷ தயவுக்காக நன்றி செலுத்துதல் என்பதாகும்.

சகலத்தையும் அவருடைய நாமத்தில் செய்தல் (3:17)

¹⁷வார்த்தையினாலாவது கிரியையினாலாவது, நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், அதையெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்து, அவர் முன்னிலையாகப் பிதாவாகிய தேவனை ஸ்தோத்திரியுங்கள்.

“வார்த்தையினாலாவது கிரியையினாலாவது நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்து” (3:17)

பவுல் கொலோசெயருக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் அவர்கள் கைக்கொள்வது மட்டுமல்ல, ஆனால் அவர்கள் வார்த்தையினாலோ கிரியைகளினாலோ எதைச் செய்தாலும் (அவர்கள் செய்தார்கள்) அவைகளை இயேசுவின் நாமத்தில் செய்ய வேண்டும். எதைச் செய்தாலும் என்பது நல்ல காரியங்களுக்கு மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது, தீய செய்கைகளை கைக் கொள்வதையல்ல.

கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு செயல் மார்க்கம். கிறிஸ்தவர்கள் *செய்கிறவர்களாய்* மாத்திரமல்ல, அறிந்து கொள்கிறவர்களுமாயும் இருக்க வேண்டும் (யாக்கோபு 4:17), *விசுவாசிப்பதைப்* போல *செயல்படவும்* வேண்டியவர்கள் (யாக்கோபு 2:24), மேலும் *சொல்லுவதைப்* போல *செய்யவும்* வேண்டியவர்கள் (மத்தேயு 23:3). எல்லாரும் அவர்களுடைய வார்த்தைகளாலே நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் (மத்தேயு 12:37), அதேபோல அவர்களுடைய செயல்களாலும் (பிரசங்கி 12:14; மத்தேயு 16:27; ரோமர் 2:6; 2 கொரிந்தியர் 5:10; 1 பேதுரு 1:17), நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள். அவர்கள் அறிந்தவைகளையும் விசுவாசிப்பவைகளையும் கொண்டு அல்ல. இந்தக் காரணத்தால் நாம் என்ன சொல்லுகிறோம் என்ன செய்கிறோம் என்று எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

கீழ்ப்படிதல் வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தப்படும்போது, விசுவாசம் ஒரு நபரை செயல்படும்படி உந்துவதுபோல (எபிரெயர் 11:4, 5, 7; யாக்கோபு 2:14-26) இருதயத்தால் உந்தப்பட வேண்டும் (ரோமர் 6:17). இருதயம்தான் ஒரு நபருடைய மொழிக்கு மூலகாரணி, அதேபோல கோபம் கொள்ளுதல், இரக்கங் காட்டுதல், வெறுத்தல், அன்பு, தயவு, வருத்தம், சந்தோஷம், இச்சை, நல்லொழுக்கம், தவறு, சத்தியம், வேறு எந்த செயலும் - நன்மையானாலும் தீமையானாலும் அப்படியே (மத்தேயு 12:34-36). இதினால் தான் நியாயத்தீர்ப்பு வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

“எதைச் செய்தாலும்” மற்றும் “எல்லாவற்றையும்” ஆகிய இரண்டுமே ஒரு அடிப்படை வேர்வார்த்தையிலிருந்து வந்தவை, மற்றும் அவை எல்லாவற்றையும் இயேசுவின் அதிகாரத்தின் கீழ் செய்வதை வலியுறுத்துகிறது. இதுதான் இயேசுவின் நாமத்தினாலே என்ற சொற்றொடரின் பொருள்.

William Hendriksen சரியாக ஆய்வு செய்துள்ளார்,

நாமம் என்பது இயேசு தாமே வெளிப்படுத்தியபடி கர்த்தராகிய இயேசுவை குறிக்கிறது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. “நாமத்தினாலே” என்பது, அவருடைய (செயலின்) படி என்று பொருள், அவருடன் கொண்டுள்ள முக்கியமான நட்புறவைக் கொண்டிருப்பதன்படி என பொருள்படும், அதாவது, அவரது வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்திற்கு ஒப்பாக, அவருடைய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படியதாக, அவருடைய வல்லமையைச் சார்ந்திருப்பதன்படியாக என்றெல்லாம் அது பொருள்படும்.¹²

கொலோசெயர் எல்லாவற்றையும் “கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்திலே” “en” செய்ய வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். இதன் பொருள் அவர்கள் எதைச் செய்திருந்தாலும் தம்முடைய நாமத்தினாலே தம்மை வெளிப்படுத்திய இயேசுவுக்கு மரியாதையுடன், அவரைக் கனம் பண்ணும்படி, அவருக்கு கீழ்ப்படியும் பொருட்டு செய்யப்பட வேண்டும். இயேசுவின் நாமத்தைக் குறித்த இந்த எண்ணப்போக்கு, இப்படியாக இயேசு தாமே, ஒவ்வொரு செயலின் பின்னணியிலும் அவரே செயலாக்கம் கொடுக்கும் சக்தியாக இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து எதையுமே அவருடைய எதிர்பார்ப்புக்கு முரண்படாமல் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருந்தனர்; இப்படியாக எல்லாவற்றையும் அவருடைய அதிகாரத்துக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவருடைய நாமத்தினால் செய்வார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களின் செயல்பாடுகளெல்லாம் மனித அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை அல்ல, மார்க்கப் போதகரால் ஒரு காரியம் கைக்கொள்ளும்படி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டால், அதை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் அதை அந்த நபரின் பெயரின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து செயல்பட மட்டுமே முடியும். அந்த கைக்கொள்ளும் செயல் இயேசுவின் நாமத்தினால் கைக் கொள்ளப்பட முடியாது.

இயேசு அதிகாரத்தில் மேலானவர். அவர் “கர்த்தரும்” “இயேசுவமாய்” அல்லது “கிறிஸ்துவமாய்” இருக்கிறார். “கர்த்தர்” என்பது அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது; அது பிதாவுக்கும் குறிப்பிடலாம் (மத்தேயு 4:7) அதே போல

இயேசுவுக்கும் குறிப்பிடலாம் (1 கொரிந்தியர் 8:6). புதிய ஏற்பாட்டில் “கர்த்தர்” என்பது பெரும்பாலும் இயேசுவுக்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. “இயேசு” என்றால் எபிரேய மொழியில் “யோசுவா,” இதன் பொருள் “யெகோவா இரட்சிக்கிறார்” அல்லது “யெகோவா இரட்சிப்பாய் இருக்கிறார்.” “மேசியா,” என்றால் ராஜாவாக, தீர்க்கதரிசியாக, அல்லது ஆசாரியராக அபிஷேகம் பெற்றவர், என்பது எபிரேய பெயருக்கு சமமாக “கிறிஸ்து” எனும் சொல்.

இயேசுவின் பெயரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டது போலவே அவரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளும் உண்மைகளே. அவருடைய பெயரிலிருந்து அவரைத் தனிமைப்படுத்த இயலாது. அவருடைய நாமம் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலானது (எபேசியர் 1:21; பிலிப்பியர் 2:9), மேலும் அவர் மற்றெல்லாருக்கும் மேலானவர், அவருடைய நாமத்திலே முழங்கால் யாவும் முடங்கும் (பிலிப்பியர் 2:10) மற்றும் அவர் முன்பாக வணங்கும். பவுல் இயேசுவின் நாமத்தில் என்று குறிப்பிட்ட போது, குறிப்பிட்ட வேண்டுகோள்கள் நிமித்தம் (1 கொரிந்தியர் 1:10; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:6; 2 தீமோத்தேயு 2:19) அவர் இயேசுவுக்கே மரியாதை கொடுத்துப்பேசினார். 3:17ல் பவுல் கொலோசெயர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை “கர்த்தருடைய நாமத்தில்” வழிநடத்திக் கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொண்டார் - அதாவது, இயேசுவின் அதிகாரத்தின் பேரிலும் அவருடைய ஆளுமையின் பேரிலும் அவரைக் கர்த்தரென்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவராகிறவர்கள் “கிறிஸ்தவர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்தவர்களாக, நாம் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டவர்கள் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5). நாம் அவருக்கு அடிமைகளாக அவருக்கே உரியவர்கள் (1 கொரிந்தியர் 7:22; எபேசியர் 6:6) மேலும் நாம் அவரை மகிமைப்படுத்த வேண்டியவர்கள் (1 கொரிந்தியர் 6:20). நாம் எல்லாவற்றையும் அவருடைய நாமத்தினாலே செய்தால் நாம் அவரை மகிமைப்படுத்துகிறவர்களாயிருப்போம் - அதாவது, அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்தால் - ஏனெனில் அவர் நம்முடைய கர்த்தராயிருக்கிறார். நாம் கிறிஸ்தவர்களானபோது, அவருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டோம் (நடபடிகள் 2:21; ரோமர் 10:13) அவரை கர்த்தராக ஏற்று அவருக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்களானோம் (மத்தேயு 7:21; லூக்கா 6:46; நடபடிகள் 22:16). நாம் கிறிஸ்துவுக்குடையவர்களானதால், தொடர்ந்து அவருக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்களாய் எல்லாவற்றையும் அவருடைய நாமத்தினாலே செய்கிறோம், அவருடைய சித்தத்தின்படியும் நடந்து கொள்ளுகிறோம்.

“அவர் முன்னிலையாகப் பிதாவாகிய தேவனை ஸ்தோத்திரியுங்கள்” (3:17)

தொடர்ந்து செய்கிற எல்லாவற்றிலும் நாம் நன்றிசெலுத்த வேண்டும். “ஸ்தோத்திரி” எனும் பதம் (*eucharistēō*) தன்னுள் *charis* எனும் (“கிருபை”) வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளது, அதில் நன்றியுணர்வு மற்றும் ஸ்தோத்தரித்தல் ஆகிய வார்த்தைகளும் உட்பட்டவை (காண்க 3:16). *Eucharistēō* என்ற வார்த்தை இயேசு நாலாயிரம்பேரை அப்பங்களாலும் மீன் துண்டுகளாலும் போஷிப்பதற்கு முன் தேவனிடத்தில் அவர் ஜெபித்தபோது இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டது (மத்தேயு 15:36) மற்றும் கர்த்தருடைய பந்தியை அவர்

ஸ்தாபித்தபோது ஜெபித்த வார்த்தைகளும் இப்படித்தான் குறிப்பிடப்பட்டது (மத்தேயு 26:27). வேறு வசனப்பகுதிகளில், அது தேவனிடத்தில் ஜெபித்த ஜெபங்களில், அதிகமாக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது (யோவான் 11:41; நடபடிகள் 27:35) அல்லது நன்றி செலுத்துதலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது (1 கொரிந்தியர் 1:14; 14:18).

கொலோசெயர்கள் நன்றியுணர்வுடன் ஒட்டிக்கொண்டவர்களாய் இருப்பதற்கு 3:15-17ல் பவுலால் கொடுக்கப்பட்ட மூன்று கட்டளைகளைக் காண்கிறோம். அவர்கள் ஒரே சரீரத்தில் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் கிறிஸ்துவின் சமாதானம் தங்கள் இருதயங்களை ஆளும்படி விட வேண்டும் (வசனம் 15); அவர்கள் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் பக்தியுடன் பாடி கிறிஸ்துவின் வசனம் பரிபூரணமாய் அவர்களுக்குள் வாசம் பண்ண விட வேண்டும் (வசனம் 16); மேலும் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்து (பிதாவை) ஸ்தோத்தரிக்க வேண்டும் (வசனம் 17). கொலோசெயர்கள் எல்லாவற்றிற்காகவும் எல்லாக் காலங்களிலும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கக் காரணம் உண்டு. பவுல் எபேசியருக்கு எழுதும்போது, “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே எப்பொழுதும் எல்லாவற்றிற்காகவும் பிதாவாகிய தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கும்படி” கூறினார் (எபேசியர் 5:20).

அவர் முன்னிலையாக என்று சொல்வதினால், பவுல் இயேசு மூலமாக அவர்கள் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் ஜெபத்தோடும், துதியோடும், தொழுகையோடும் மற்றும் நன்றியறிதலுடனும் செல்ல வேண்டுமென்று அர்த்தப்படுத்தினார். இயேசுவானவர் மட்டும், அவர் மட்டுமே கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரே மத்தியஸ்தராக இருக்கிறார் (1 தீமோத்தேயு 2:5). மற்ற இடங்களிலே பவுல் பிதாவினிடத்தில் இயேசு மூலமாகத்தான் கிட்டிச் சேரும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று போதித்தார் (ரோமர் 1:8; 7:25; 16:27; 2 கொரிந்தியர் 1:20).

மேலும் கற்றுக்கொள்ள

ஊழியர் பிள்ளைகள் என்பதன் பொருள்

எபேசியர் 5:19ல், பவுல் ல் சகோதரர்களிடம், “ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லிக்கொண்டு, உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப்பாடி [adontes] கீர்த்தனம் பண்ணி [psallontes]” என்று சொன்னார்.

Psallō என்றால் கீர்த்தனம் பண்ணுதல் அல்லது பாடுதல் என்று பொருள். மிக உயர்வாகக் கருதப்பட்ட lexicon சில பதிப்புகள்,¹³ வார்த்தைக்கு விளக்கம் எனும் பெயரில் வாத்திய இசைக்கருவியுடன் பாடுதலை உட்படுத்தியிருக்கிறது, இது சரியானதல்ல. அப்படிப்பட்ட விளக்கங்களினாலே வசனங்கள் Koine எனப்பட்ட (“பொதுவான”) கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டது என்பதையும் சிறப்பு கிரேக்க மொழி நடையில் எழுதப்படவில்லை என்பதையும் அறியாதிருக்கிறார்கள். Bauer தனது ஒப்புதலில், “... கீர்த்தனம் பண்ணுதல் என்பது சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளத்தக்கது” அதன் பொருள் எபேசியர் 5:19ன்படி psallō என்பதுதான் என்றார்.¹⁴ 1 கொரிந்தியர் 14:15ல் இந்த வார்த்தை சிறப்பாக விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் யாக்கோபு 5:13ல்

“சங்கீதம் பாடக்கடவன்” என்றும் விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவ தொழுகையில் இசை

தொழுகையில் இசையைக்குறித்து தேவன் எதிர்பார்ப்பது என்ன?

(1) தேவன் நாம் “பாடும்படி” எதிர்பார்க்கிறார். நாம் புதிய ஏற்பாட்டில் “பாட” அல்லது “கீர்த்தனம் பண்ணும்படி” போதிக்கப்பட்டோம் (ரோமர் 15:9; 1 கொரிந்தியர் 14:15; யாக்கோபு 5:13; எபேசியர் 5:19). சிலர் கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல்லான *psalms* என்பது இசைக் கருவி சேர்க்கப்படுவதன் அவசியத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக கூறுகின்றனர். A. T. Robertson “சங்கீதத்தின் முன்னோடியான கருத்து இசைக் கருவியைச் சேர்த்துக் கொள்வது,¹⁵ என்று எழுதினார். ஆகிலும் சாட்சியங்கள் அப்படியோரு முடிவுக்கு விடுவதில்லை. பிற வியாக்கியானிகள் *psallō* என்னும் கருத்துக் கொண்ட பாடுதலில் இசைக்கருவியை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகின்றனர். ஆகிலும், முன்னோடிகளாய்க்காணும் நிபுணர்கள் இந்த மதிப்பீட்டிற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கின்றனர்.

The New International Dictionary of New Testament Theology புத்தகம் “சங்கீதம்” எனும் வார்த்தைக்கு விளக்கமளித்து, கீர்த்தனைகளும் ஞானப்பாட்டுக்களும் துணைப்பண்புகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறதேயல்லாமல் விளக்கவுரையில் இசைக்கருவி சேர்த்துக் கொள்ளப்படுதலை குறிப்பதில்லை: “*Psalmos*, என்றால் ஆவிக்குரிய புனிதப்பாடல்கள், சங்கீதம் போன்றவை; *psallō* என்பது (ஒருபாட்டு அல்லது துதித்துப்) பாடுதல்.”¹⁶ அது மேலும் பின்வரும் வாக்கியத்தைக் கொடுக்கிறது: “மிகவும் பொதுப்படையாகக் குறிப்பிட்டால் *psalms* என்பது ஒரு துதி கீர்த்தனையையும், *psallō* என்பது ஆவிக்குரிய அல்லது புனிதப்பாடலைப்பாடுதலையும் குறிக்கிறது.”¹⁷

புதிய ஏற்பாட்டின் மிகப்பெரிய அகராதி ஒன்று ஒரு சங்கீதத்தை ஒரு கீர்த்தனையோடு அல்லது ஞானப்பாட்டோடு ஒப்பிட்டு இப்படியாக வார்த்தையில் (வசனத்தில்) வாத்தியக்கருவி இசையை சேர்க்கவில்லை. அதில், கிரேக்க மொழியில் பேசும் யூதர்கள் *hymnos* [கீர்த்தனை] மற்றும் *psalms* [சங்கீதம்] அல்லது *ōdē* [பாடல்] இவைகளுக்கிடையே எந்த வித்தியாசமும் ஏற்படுத்தவில்லை என்று சொல்கிறது.¹⁸

கூடுதலாக, O'Brien எழுதியதாவது,

Psallo என்பதன் மூல அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் ... “பிடுங்குதல் (முடியை)” “இழுத்துக் கட்டப்பட்ட ஒரு நாண் ஏற்படுத்த” தும் ஒலி, ஒரு வில்லில் கட்டப்பட்ட நூல் கயிறு போல், ஒரு யாழின் நரம்பால் இசைக்கப்படும் ஒலி போன்றது, சிலர் சங்கீதம் என்பது தவிர்க்க இயலாத பொருளில் நரம்புகளால் ஆன இசைக் கருவியுடன் பாடுகிற பாடலைக் குறிக்கும் என்கின்றனர்; ஆனால் இந்த வரையறை தேவையில்லை ...¹⁹

கிரேக்க *psalmos* (“சங்கீதங்கள்”) குறித்து Marvin R. Vincent எழுதிய *psallō* என தலைப்பிட்ட கட்டுரையின் கீழ் குறிப்பிடும் வியாக்கியானவுரையாவது.

பெயர்ச்சொல்லாகிய *சங்கீதம்* (எபேசியர் 5:19; கொலோசெயர் 3:16; 1 கொரிந்தியர் 14:26), இந்த வினைச்சொல் அடிச்சொல் வரலாற்றுப்

பண்பில் இருப்பது, புதிய ஏற்பாட்டில் மார்க்க (பக்திப்) பாடலாக பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அது மத்தேயு 26:30; மாற்கு 14:26, ஆகிய வசனங்களில் பழைய ஏற்பாட்டு சங்கீதத்தின் தன்மை காணுகிறது என்றாலும், *hymnēō*, அதுதான் நம்முடைய கீர்த்தனை, பழைய ஏற்பாட்டில் சங்கீதமாக பாடி பயன்படுத்தப்பட்டது ... சிலர் இதன் வினைச்சொல் அதன் மூல அடையாளத்துடன் இசைக்கருவியுடன் பாடுவதைக் குறிப்பதாக நினைக்கின்றனர். செப்துவஜிந்த என்ற (கிரேக்க எபிரேய) திருமறையின் ஆதிக்கமாக இருக்கிறது ... ஆனால் பேசிலோ, அம்புரோஸோ, கிறிஸ்தோஸ்டமோ, அவர்களுடைய இசையைக்குறித்து எழுதியவற்றில் இசைக்கருவி குறிப்பிடவில்லை. குறிப்பிட்ட இசைக்கருவி, ஆகியவற்றை பேசில் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். பிங்ஹாம் காரியத்தை சுருக்கமாக விட்டுவிட்டு, ஐஸ்டின் மார்டின் சொன்னதை மேற்கோள் காட்டி வாத்திய இசைக்கருவி கிறிஸ்தவ சபைகளிலே பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றார் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வினைச்சொல் துதிகளைப்பாடுதல் என்பதே பொதுவான பொருளில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁰

வின்செண்ட் குறிப்பிட்ட கூற்றுப்படி அன்று ஆதிச்சபை இசைக்கருவிகள் எதையும் சேர்த்துக்கொள்ளாமல்தான் பாடியிருக்கின்றனர். அவருடைய கண்ணோட்டத்தில், சங்கீதங்களைப் பாடுதல் என்பது, ஒரு வாத்திய இசைக் கருவியோடு பாடுவதை குறிப்பிடுவதில்லை.

பழைய ஏற்பாட்டு தொழுகைகளில் பலதரப்பட்ட இசைக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், ஆதிசபையின் துவக்கத்திலிருந்து, கிறிஸ்தவர்கள் குரலிசை கொண்டே அல்லது வாத்தியக்கருவிகளை இசைக்காக சேர்த்துக் கொள்ளாமலேயே பாடினார்கள்.

இது பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை அது உட்பட சபையிலே இசையை கருவிகளைச் சேர்க்காத சத்தங்கொண்டு பாடஇசை எழுதப்பட்ட காலக்கட்டத்தைக் குறிக்கிறது ... இன்று உள்ள நாட்களில் இன்னிசை பெரும்பாலும் பயன்பாட்டிலிருப்பதால் (கருவி) சேர்த்துகொள்ளப் படாத என்ற பல பொருள்கொண்ட ஒரே வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது.²¹

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் தொழுகைகளில் பாடுவதை மட்டுமே குறைந்த பட்சம் முதல் ஆறாறா ஆண்டுகள் வரை, பயன்படுத்தியுள்ளனர், அதன் பிறகு ரோமன் கத்தோலிக்க சபை உருவாகி அவர்களுடைய மட்டரகமான மாஸ்களில் வாத்திய இசைக் கருவிகளை அறிமுகப் படுத்தியுள்ளனர். கிழக்கத்திய பாரம்பரிய மரபு சபைகள் (ரஷ்யா, கிரேக்கம், உக்ரைன் சபைகள்) இசைக்கருவிகளை பயன்படுத்துவதிலிருந்து சமீப ஆண்டுகளில் விலகியிருக்கின்றனர், புராட்டஸ் டண்டுகளில் பெரும்பாலான இயக்கங்கள் மார்டின் லூத்தர் அவைகளின் தோற்றத்திற்கு காரணமாய் துவக்கி வைத்தபோது முதல் இருநூறு ஆண்டுகள் குரலிசைப் பாடல்களையே பாடியுள்ளனர். புராட்டஸ்டண்ட் சபைகளில் வாத்திய இசைக்கருவிகள் கொண்டு வரப்பட்டபோது, அதற்கு எதிர்ப்பு கிளம்பாமல் இருக்கவில்லை,

குறிப்பாக பிரிஸ்பிடேரியன் சபைகளில் எதிர்ப்பு இருந்தது.²² பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின் பகுதியில், இசைக்கருவிகளை சேர்த்ததால் அநேக உள்ளூர் சபைகள் பிரிந்து போய் மீட்டமைப்பு இயக்கம் தோன்ற வேண்டியதாயிருந்தது.

1979 மற்றும் 2000 வருட பதிப்புகளில் அவருடைய கிரேக்க ஆங்கில அகராதிக்கு வால்டர் பாய்யர் முகவுரை எழுதினார். செப்துவஜிந்திலுள்ள கிரேக்கு புதிய ஏற்பாட்டு கிரேக்கிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டிருப்பதாக அது விவரிக்கிறது:

துவக்கநிலை கிறிஸ்தவ இலக்கியத்துடன் தொடர்புடைய இலக்கியங்கள், அநேக எண்ணிக்கையுள்ள பிரதிகளாக கிரேக்க மொழியில் தொகுக்கப்பட்டது. அது பூர்வகால கிரேக்க மொழியல்ல, குறைந்த பட்சம் அவை அத்தனை நாட்டு பொற்கால கிரேக்கமாக இருந்திருக்கலாம்.²³ இவை உயர்வகை கற்றலுக்கு வழிகாட்டும் ஸ்தாபனங்களில் போதிக்கப்படுகிறது, அவைகள் பயன்படுத்தும் சொல் அகராதிகளில் இது முதன்மையான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அதற்கு மாறாக, ஒலியியல் ஆய்வு, சொல்வடிவ இயல், சொற்றொடர் இயல் மற்றும் அதன் நடை, மேலும், எல்லாவற்றுக்கும் குறைவாயல்லாத சொல் தொகுதி ஆகியவைகளின் ஒப்பீடு வித்தியாசங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.²⁴

தோற்றத்திற்கு மேல் முக்கியமானது புதிதாய் அமைவு பெற்ற வார்த்தைகள் தான் நமது இலக்கியங்கள், சில வேளைகளில் செப்துவஜிந்தைப் பின்பற்றுகிறது, சில வேளைகளில் அதற்கு புறம்பே காணுகிறது, பழங்கால வார்த்தைகளில் பலவற்றையும் பொதுவான கிரேக்க மொழி புதிய அர்த்தத்துடன் கூட பயன்படுத்துகிறது ...²⁵

எனவே, புதிய ஏற்பாட்டில் காணும் வார்த்தைகள், செப்துவஜிந்தில் அதே பொருள்களை கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இந்தக் காரணத்தால், *psallō*, என்பது செப்துவஜிந்தில் வெறுமையாய் “பாடுதல்” என்றோ அல்லது “இசைக் கருவிகளுடன் பாடுதல்” என்றோ, அர்த்தப்படலாம், அது *psallō*, என்பதன் கொய்னே (“பொதுவான”) கிரேக்க அர்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்காமலும் இருக்கலாம்.

சிலர் தாயெரின் பழைய பதிப்பான *புதிய ஏற்பாட்டின்* கிரேக்க - ஆங்கில அகராதியை சுட்டிக் காட்டி *psalmos* என்றால் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தில் ஒரு பாடல் வாத்திய இசைக்கருவியோடுதான் பாடப்பட்டது என்று சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். தாயெர் எழுதியதாவது,

Psalmos, என்னும் வார்த்தைக்கு அதிகபட்ச கருத்து, இசைக்கருவிகள் சேர்த்து பாடுவதை குறிப்பிட்டாலும், *hymnos* என்பது தேவனுக்கு துதி என்றும் பாடலுக்குரிய பொதுவான சொல் *ode* என்பது தான், கருவிகள் சேர்க்கப்பட்டாலும், சேர்க்கப்படாவிட்டாலும் துதிப்படலானாலும் வேறு எந்த கருத்தைக் குறித்தப்படலானாலும் இதுதான் பொதுவான வார்த்தை. இப்படியாக ஒரே பாடல் *psalmos*, என்றோ *hymnos* என்றோ *ode* என்றோ குறிப்பிடப்படலாம் ...²⁶

தாயெரின் அகராதி முகவுரை ஒரு பொருள் கொடுக்கும் பல சொற்கள்

கொடுக்கப்படுவதால் அகராதியின் பிரதானப்பகுதியின் விளக்கம் அதன் பொருளை மாற்றாது என்று விளக்கமளிக்கிறது:

மீண்டும்: ஒரு பொருள் கொண்ட பல சொற்களின் பதங்கள் அதன் வேறுபாடு கொண்டு பயன்படுத்தும் விதம் (Schmidt தனது அதிகமான பரிணாமமுள்ள இலக்கியத்தில்) பலதரப்பட்ட கட்டுரைகளிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கங்களை மாற்றம் செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டதன்று. மாறாக, சிறப்புப் பயன்பாட்டை விளக்குவது ஒப்பிடுவதற்காக மட்டுமே பெரும்பாலும் ஒரு அளவுகோலாக பயன்படுத்தப்பட்டது, இதனால் ஒரு வார்த்தையின் அளவீடும் வழிகாட்டலும் மாறுதல் பெறும்போது அது அளவிடமுடியும்.²⁷

Psallō எனும் பதத்தை விளக்கப்படுத்தும் கட்டுரையில் தாயெர் psallōவைக் குறித்த அடிச்சொல் வரலாற்றின் பரிணாமக் கருத்தைக் கொடுத்தார், பிறகு புதிய ஏற்பாட்டில் அதின் பொருள் என்ன என்பதையும் குறிப்பிட்டார், அது “ஒரு கீர்த்தனையைப்பாடுவது, பாடல்முலம் துதிகளைச் செலுத்தி தேவனைக் கொண்டாடுவது”²⁸ என்றார். Psalms என்பதிலேயும் இதே விளக்கத்தைக் கொண்டு அணுக வேண்டும். புதிய ஏற்பாடு அடிச்சொல் வரலாற்றைக் குறித்த விளக்கத்தை கொடுத்திருக்கிறது: “ஒரு பக்திப்பாடல், ஒரு சங்கீதம்.”²⁹

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், புதைபொருள் படிப்புகளால், வேத வல்லுனர்கள், புதிய ஏற்பாட்டு கொய்னி கிரேக்க மொழியை நன்கு புரிந்து கொண்டனர். இந்த நேரத்திற்கு முன்பு, சில வேத வல்லுனர்கள் புதிய ஏற்பாட்டு கிரேக்கம் பழைய சிறப்பு கிரேக்கத்திலிருந்து வித்தியாசப்பட்டிருப்பதாக உணர்ந்தவர்கள், அது எபிரேய மொழியின் சொல்வாக்கினால் என்று நினைத்தனர். மற்றவர்கள் அது ஒரு தனித்துவம் பெற்று தன்னில் தானே விளக்கியமொழி, தூய்மையும் ஒப்புயர்வற்றதுமான ஒரு கிரேக்கமே பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டது. என்று நினைத்தனர். அன்றாட பதிவேடுகளின் கண்டுபிடிப்பால், பொதுவாக ஜனங்கள் மத்தியில் பழக்கத்தில் இருந்த கிரேக்கம் புதிய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை, வேத வல்லுனர்கள் உணரத்துவங்கினர். இந்த பதிவேடுகள் அகராதியின் தொகுப்பாளர்கள் இன்னும் அதிகமாக கொய்னே, அல்லது “பொதுவான,” கிரேக்க மொழிப் பயன்பாட்டை சரியாக விளக்குவதற்கு உதவிசெய்தன, மேலும் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள வார்த்தைகளுக்கு சரியற்ற விளக்கங்களைக் கொடுப்பதைத் தவிர்க்கவும் செய்தன.

(2) தேவன் தமது அதிகாரத்தின்படி நாம் பாடுவதை எதிர்பார்க்கிறார். தேவனுடைய எல்லா வெளிப்பாடுகளிலும் நமக்கான அவருடைய தெரிவுப்படி பாடுவதில் தான் கண்டிப்பாக இருக்கிறார். அவர் எந்த வித வரையரையும் விதிக்காத காரியங்களில், தொழுது கொள்பவர்கள் தங்களுடைய சுய பகுத்தறிவுப் பண்புப்படி செயல்படலாம். இந்த உபதேசத்திற்கான ஒரு நல்ல உதாரணம் பேழையைக் கட்டியது (ஆதியாகமம் 6:14-16). அதைக் கட்டுவதில் நோவாவுக்கு பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளில் சுதந்திரமிருந்தது. ஆனாலும் அந்த பேழைக்கான செயல்பொருளில் அவருக்கு வரையறையிருந்தது. ஒரு கதவையோ ஜன்னலையோ கூடுதலாக பயன்படுத்தியிருந்தாலும் அது தேவனுடைய சித்தத்தை மீறுவதாயிருந்திருக்கும்.

இதே கோட்பாடு தேவனை தொழுது கொள்வதில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இயேசு புனிப்பில்லாத அப்பத்தையும் திராட்சப்பழ ரசத்தையும் தெரிவு செய்தார். அப்பமும் திராட்சப்பழ சரமும் மட்டுமே கர்த்தருடைய பந்தியில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். திராட்சப்பழ ரசத்தை வழங்குவதற்கு ஒரு பாத்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தேவன் குறிப்பிட்ட பொருளில் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று எங்கும் குறிப்பிட வில்லையாதலால், கிறிஸ்தவர்கள் எந்த வகையிலான பாத்திரத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள தெ ரிவு செய்து கொள்ளலாம். அது கண்ணாடிப் பாத்திரமாகவோ, பிளாஸ்டிக், பேப்பர், உலோகம், அல்லது மண்ணாலான எவ்வகைப் பாத்திரத்தையும் பயன்படுத்தலாம்.

தேவனாக தெரிவு செய்தால், அதற்கு விதி விலக்கு உண்டு. கூட்டுதல், குறைத்தல், அல்லது மாற்று பொருள் கொண்டிருதல் என்பதெல்லாம் அவருடைய சித்தத்தை மீறுவதாகும். தேவன் ஒரு காரியத்தை தெரிவு செய்யும்போது, விலக்கப்பட வேண்டியவைகளைப்பற்றி அவர் கூற வேண்டியதில்லை. அப்படிச் செய்தால் விலக்கப்பட வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கூறவேண்டும். தேவன் தடைகள் எதையும் வைக்கவில்லையென்றால் அவருடைய சீஷர்கள் ஆராதிப்பில் அவர்கள் தெரிவு செய்யும் எதையும் பயன்படுத்த சுதந்திரம் பெற்றுள்ளனர். நாம் ஆராதிப்பில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் தெரிவு செய்துள்ளார். ஆகவே அவருடைய தெரிவுடன் சேர்ப்பதற்கு எதுவுமில்லை. பாடுதலிலும், ஜெபித்தலிலும், கொடுப்பதிலும் (காணிக்கையிலும்), அல்லது வேறு எந்த செயல்களிலும் இதுதான் உண்மை. தேவன் கற்பித்துள்ளவைகளுக்கப்பால் அத்துடன் ஒன்றை சேர்ப்பதோ குறைப்பதோ அவருடைய சித்தத்தை மீறும் செயலாகும்.

ஒரு நகரத்தில் பயணம் பண்ணுபவர் தனது கார் ஓட்டுனரிடம் குறிப்பான முகவரியைக் கொடுக்க வேண்டும்; வேறு எந்த சாத்தியக்கூறுகளையும் அவர் மறுக்க முற்பட வேண்டுமெனில்லை. வழிகாட்டுதல் என்பது போக வேண்டிய தெருக்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியவை; போக வேண்டாத தெருக்களை குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. குறிப்பிட்ட தெருவின் பெயர் குறிப்பிடப்படாததன் பொருள் தான் சென்று சேரவேண்டிய இடம் அந்த தெரு மூலமாக அல்ல என்பதே. தேவனும் தமது போதனையில் அதைத்தான் செய்துள்ளார். நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவதன் மூலம், மற்றெல்லாவற்றையும் அவர் தவிர்த்தார்; நாம் என்னவெல்லாம் செய்யக் கூடாது என்று அவர் எல்லாவற்றையும் பட்டியலிடவேண்டுமெனில்லை.

(3) சரியான எண்ணத்துடன் நாம் தொழுது கொள்வதை தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். தேவன் குறிப்பிட்டுள்ளவைகளை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதில் கிறிஸ்தவர்கள் கவனமாயிருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு மேலாகவோ குறைவாக செயல்படுவோர் தேவனுடைய தெரிவுகளை மீறுதலில் உட்பட்டிருக்கின்றனர். எப்படியிருப்பினும், தொழுகை அமைப்பில் சரியாக இருப்பதாலேயே தொழுகையின் சாராம்ஸம் சரியானதாயிருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. வார்த்தைகளைப் பாடுவதுமட்டுமே போதுமானதல்ல; நாம் ஆவியிலும் உட்பட்டிருக்க வேண்டும் சகல தொழுகையும் ஆவியினாலும் உண்மையினாலும் செய்யப்பட வேண்டும் (யோவான் 4:23, 24). தேவனால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஊடகத்தினூடே அவரைக் கிட்டிச் சேரும்போது

தங்களுடைய இருதயங்களை ஊற்றி விடுவோரின் தொழுகையை தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். “ஆவியோடும்” “தேவனிடத்தில் உங்கள் இருதயப் பூர்வமாகவும்” என்பன ஒரே கருத்தைக் கொடுப்பவைதான். சொற்கள் சார்ந்த தொடர்புகள் இருதயத்திற்கு உட்பட்டவை; அது பாடுவதுடன் சேர்ந்து வருகிற கருவி அதுவே.

துதிகளோடும் வணக்கத்தோடும் உதடுகள் நிறைந்திருக்கையில் தொழுகை ஏறெக்கப்படுகிறது (எபிரெயர் 13:15) அவைகள் நன்றியுள்ள இருதயத்தோடு வியப்பாலும் ஸ்தோத்திரத்தாலும் தேவனிடத்தில் சேருகிறது. கிறிஸ்தவ தொழுகை துதிகளைக் கொண்ட கீர்த்தனைகளோடு கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துதலையும், அதே போல போதனைகளையும் அறிவுரைகளையும் கொண்ட பாடல்களையும் உட்படுத்தியது.

பயன்பாடு

நன்றியறிதலுடன் வாழ்தல் (3:15-17)

தேவன் நமக்குச் செய்துள்ள யாவற்றையும் நாம் நினைத்துப்பார்த்தால், நாம் நன்றிசெலுத்துவதற்கு அநேகக் காரணங்களைக் காண முடியும் (வசனங்கள் 15, 17). கிறிஸ்துவின் சரிரத்தில் அங்கம் வகிக்கிற பிரியமுள்ள செயலே சந்தோஷத்திற்கும் நன்றி செலுத்துதலுக்கும் மூலக்காரணிகளாயுள்ளன, வாழ்வில் எதிர்மறைக்காரியங்களை கொண்டு உலாவருவது தேவனை நோக்கி நன்றியறிகிற உணர்வைக் கொண்டு வராது. நாம் மற்றவர்களின் வாழ்வு முறையைப் பார்த்து நமது வாழ்க்கையில் எதுவுமே மறுக்கப்பட்டதாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது (சங்கீதம் 37:7-10; 73:2, 3, 16-20). பாடுகளை வாழ்க்கையில் நல்லொழுக்கங்களை விருத்தி செய்கிறது என்ற உணர்விலிருந்து நன்றி செலுத்துதல் வருகிறது (ரோமர் 5:3, 4; எபிரெயர் 12:4-11; யாக்கோபு 1:2-4). நமது வாழ்க்கையில் நாம் பெறுகிற மழைக்காகவும் சூரிய வெளிச்சத்துக்காகவும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும், அவைகள் இரண்டுமே ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு அவசியமானவை.

கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கவும் தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்துதலையும் பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டும் (வசனம் 16). கிறிஸ்தவத்தில் காணும் மாபெரும் பக்தி பாடல்கள் வேறு எந்த மதத்திலும் இல்லை, ஏனெனில் கிறிஸ்தவர்கள் பாடுவதற்கு நிறைய காரியங்கள் இருக்கின்றன. நாம் ஏறத்தாழ எப்பொழுதும், எங்கும் பாடமுடியும். நாம் துதித்துப் பாடும்போது, நாம் இசைக்காக மாத்திரம் பாடக்கூடியவர்களல்ல என்பதை உறுதிபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும், மாறாக அதினாலே நாம் தேவனோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் சக கிறிஸ்தவர்களுக்கு போதிக்கவும் பாடுகிறோம், என்றும் உறுதிபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாவற்றையும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சித்தத்தின்படி செய்ய வேண்டியவர்கள் (வசனம் 17). நாம் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் தமது நாமம் சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார் என்பதையும் நாம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இயேசு போதித்தவைகளுக்கு முரணாக நாம் எதையுமே செய்யக் கூடாது. மாறாக, நாம் செய்கிற அனைத்துமே அவருடைய உபதேசத்தை அஸ்திபாரமாகக் கொண்டு

செயல்பட வேண்டியவர்கள் (மத்தேயு 7:24-27; 28:20).

“தேவ (கிறிஸ்துவின்) சமாதானம்” (3:15)

“கிறிஸ்துவின் சமாதானம்” மூன்று மடங்கானவை: தேவனோடு சமாதானம், உள்ளான சமாதானம், மற்றவர்களுடனான சமாதானம், இந்த மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை இதில் மிகவும் இன்றியமையாதது தேவனோடு சமாதானம், இதிலிருந்து உள்ளான சமாதானமும், கூடியவரை மற்றவர்களுடனான சமாதானத்தையும் கொண்டு வருகிறது.

தேவனோடு சமாதானம் என்பது இயேசுவின் கிரியைகளினால் வந்தது. “இவ்விதமாக, நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப் பட்டிருக்கிறபடியால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்” (ரோமர் 5:1; காண்க ஏசாயா 9:6).

நமது துன்மார்க்கக் கிரியைகள் தேவனிடத்திலிருந்து நம்மை அந்நியமாக்கி அவரிடத்தில் பகைமையை உண்டாக்கக்கூடும் (கொலோசெயர் 1:21). நமது இரத்தத்தை சிவ்வையில் சிந்தியதன் மூலம், இயேசு நமது பாவக்கடனைத் தீர்த்தார், அதினால் தேவனோடு சமாதானத்தை கொண்டிருக்கும் சாத்தியக்கூறையும் ஏற்படுத்தினார் (1:20-22).

நாம் தேவனோடு சமாதானமாயிருக்கிறோம் என்ற உணர்வைக் கொண்டிருப்பதால் மட்டும் நமக்கு அவரிடத்தில் சமாதானமுண்டு என்று பொருள் அல்ல. ஏரேமியா தன் காலத்து தீர்க்கதரிசிகளைக் குறித்து, “சமாதானமில்லாதிருந்தும்: சமாதானம் சமாதானம் என்று சொல்லி, என் ஜனத்தின் காயங்களை மேற்பூச்சாய்க் குணமாக்குகிறார்கள்” என்று எழுதினார் (ஏரேமியா 6:14; காண்க எசேக்கியேல் 13:10) நாம் நமது பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே மற்றும் அவருக்கு பிரியமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் மட்டுமே நாம் தேவனிடத்தில் சமாதானமாயிருப்பதாகும்.

உள்ளான சமாதானம் என்பது கடந்த காலத்தின் திருப்திகரமான உணர்வும், நிகழ்காலத்தின் ஒரு அமைதியான உணர்வும், வருங்காலத்தின் ஒரு நம்பிக்கையோடு கூடிய இருதயமும் கொண்டிருப்பது. கடந்த காலம் நமது மனதில் அடிக்கடி தோன்றலாம். “துன்மார்க்கருக்கு இளைப்பாறுதல் இல்லை” (ஏசாயா 48:22); “ஒருவரும் தொடராதிருந்தும் துன்மார்க்கர் ஓடிப்போகிறார்கள்” (நீதிமொழிகள் 28:1). நாம் தேவனுக்கு சேவை செய்ய விரும்புவோமானால் மேலும் இயேவின் இரத்தத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தால் (1 யோவான் 1:7), நமது கடந்த காலம் (பாவம்) மறக்கப்பட்டதற்கான நிச்சயம் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது (எபிரெயர் 8:12). இயேசு நமது கடந்த கால பாவங்களிலிருந்து விடுதலை செய்திருந்தால் நமது நடந்த கால தீமை நினைவுறுத்தப்படமாட்டாது.

கடந்தகால மீறுதல்களிலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்ட காரியம் தற்காலத்தில் நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட எதிர்கால பாதிப்புக்குரிய பிரச்சனைகளை அழித்து விரும் என்ற அவசியமில்லை. நமது நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் கடந்தகாலகுழப்பம் பாதித்திருக்குமானால், தேவனுடைய

சித்தத்தை செய்யும்படி தேடுகிறபோது, அவர் நம்மை கைவிடுவதுமில்லை நம்மை விட்டு விலகுவதுமில்லை (எபிரெர் 13:5).

நிகழ்காலத்தில் நாம் உள்ளான ஒரு சமாதானம் கொண்டிருக்க முடியும். தாவிது ஒருவருக்குள் இருக்கும் உள்ளான சமாதானத்தின் அமைதியைக் குறித்து விவரித்து எழுதுகிறார், “சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்வேன்; கர்த்தாவே, நீர் ஒருவரே என்னை சுகமாய் தங்கப் பண்ணுகிறீர்” (சங்கீதம் 4:8). தன்னுள் சமாதானம் கொண்டுள்ள ஒரு நபர் இரவு வேளையில் சமாதானத்தோடே இளைப்பாறுவான்.

பாவம் மன்னிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவை மனக்கண் முன்பாக ஒரு காட்சியாகப் பாருங்கள், அது தான் தேவனுடைய கரத்திற்குள் பாதுகாப்பாய் தங்கியிருப்பதை அறியும்; அது தேவனுடைய முகத்தின் பிரகாசத்திலும், மெய்மறந்த அவருடைய அன்பின் அரவணைப்பிலும், உலகத்திலும் கூட, மகிழ்ந்து களிகூருகிறது; அது ஆறுதலின் தண்ணீர்களின் நடுவிலே வாசம் பண்ணுகிறது, மற்றும் மேய்ச்சலின் பசுமையிலும் படுத்துக்கொள்ளுகிறது; இரட்சிப்பு என்கிற சிறிய தீவைச் சுற்றி கடலெனக் காணும் பயங்கரமும், கோபாக்கினையின் இடிமுழக்கம் தூரத்து அலையின் இரைச்சல் ஒரு தொலைவில் காணும் சிதைவு பாறை அதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது.³⁰

நமது எதிர்காலத்தைக் குறித்து நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை, ஏனெனில் இயேசு தேவனுடைய ராஜ்யத்தை முதலாவதாக வைப்பவருக்கு தேவன் அக்கறையுள்ளவராயிருக்கிறார் என்று உறுதிப்பட சொன்னார் (மத்தேயு 6:28-33). எதிர்காலத்தைக் குறித்த அக்கறைக்கு தேவனிடத்தில் கொண்டுள்ள விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் தான் அவசியம் என்பதால் கலக்கமுற்ற இருதயத்துக்கு இதுவே நச்சு முறிவு மருந்து. தேவன் அவரில் விசுவாசமாய் இருப்பவர்களை பூரண சமாதானத்தோடு வைத்திருப்பார் (ஏசாயா 26:3). சங்கீதம் 23 அப்படிப்பட்ட தேவனில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது: “கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்; நான் தாழ்ச்சியடையேன் ... நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும் பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன்; தேவரீர் என்னோடே கூட இருக்கிறீர்; உமது கோலும் உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்” (சங்கீதம் 23:1, 4).

உள்ளான சமாதானத்துக்கு இயேசு நம்மை அவரிடத்தில் வரும்படி அழைப்பதன்மூலம் விதிமுறையைக் கொடுத்தார், அது அவருடைய நுகத்தைச் சமக்கவும், அவரிடத்தில் சுற்றுக் கொள்ளவும் கேட்டார். இதைச் செய்வதன் மூலம், நமது ஆத்துமாவுக்கு நாம் இளைப்பாறுதல் பெறுவோம் (மத்தேயு 11:28-30). அவர் தமது சமாதானத்தை நமக்கு விட்டுச் சென்றார் (யோவான் 16:33). ஆவிக்குரிய காரியங்களில் நமது மனதைச் செலுத்துவோமானால் சமாதானம் நம்முடையது (ரோமர் 8:6; கலாத்தியர் 5:22, 23), சரியான காரியங்களைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பது இதன் பொருள், பவுலின் ஜீவியத்தைப் பின்பற்றுதல் (பிலிப்பியர் 4:8, 9), ஜெபத்தின் மூலம் நமது பாரங்களை தேவன்மேல் வைத்து விடுவது (1 பேதுரு 5:7) என்றும் பொருள்.

மற்றவர்களோடு சமாதானம் என்பது இயேசு நம்மிடம் எதிர்பார்க்கும்

ஒன்று (மாற்கு 9:50). சில மக்கள் அவர்களோடு நம்மை சமாதானம் பொருந்துவதை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். இது உண்மையாயிருக்கும் போது, சமாதானத்தை ஏற்படுத்த நாம் எடுக்கும் பிரயாசங்களை புறந்தள்ளுபவர்களுக்காக நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் (மத்தேயு 5:44), மற்றவர்களிடம் ஆலோசனையைத் தேட வேண்டும் (நீதிமொழிகள் 15:22), அவர்களோடு சமாதானத்துடன் வாழ நம்மால் கூடுமானவரை சிறப்பாக செயல்பட வேண்டும் (ரோமர் 12:18; 14:19).

நம்பிக்கையையும் சமாதானத்தையும் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டிருக்கும் காட்சியை நமது கீர்த்தனைகளில் ஒன்றில் “சமாதானம், சம்பூர்ண சமாதானம்” என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது.³¹ அதிலே சமாதானத்திற்கான மூலக் காரணிகளை ஆலோசனையாகச் சொல்லுகிறது: பாவ இருள் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் இயேசுவின் இரத்தம்; கடமைகளை குவித்துக் கொள்வதற்குப் பதில் இயேசுவின் சித்தத்தை செய்வதைச் சார்ந்திருப்போம்; மோதியடிக்கும் வருத்தங்களின் மத்தியில் இயேசுவின் மார்பில் அமைதி காண்போம்; சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் இயேசுவில் அறிய அரிதான எதிர்காலத்தை வைத்து சார்ந்திருப்போம்.

யாரோ ஒருவர் நன்றாகச் சொன்னார், “எதிர்காலம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் எதிர்காலத்தை தன்னில் கொண்டுள்ளவர் யார் என்று எனக்குத் தெரியும்.”

நமது பாடல்களில் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் (3:16)

ஆதிகால கிறிஸ்தவப் பாடல்கள் கிறிஸ்துவின் போதனைகளில் காணும் வார்த்தைகளை உட்படுத்தி உணர்வுப் பூர்வமாக அவருக்கு வழிபாடு செய்தது. ஆதிகால கீர்த்தனைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகளை யாரும் உறுதியாக அறிவதில்லை; ஆகிலும் பவுலின் நிருபங்களில் சில அவைகள் எப்படிப்பட்டவைகளாயிருந்தன என்பதற்கு ஒரு குறிப்பைக் கொடுக்கக் கூடும். அநேக வல்லுநர்களும் அவர் தம்முடைய இந்த நிருபங்களில் இவைகளில் சிலவற்றை சேர்த்துள்ளதாக நினைக்கின்றனர் (காண்க எபேசியர் 5:14; 2 தீமோத்தேயு 2:11-13). 1 தீமோத்தேயு 3:16ல், அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

தேவன் மாம்சத்திலே வெளிப்பட்டார், ஆவியிலே விளங்கப்பண்ணப்பட்டார், தேவ தூதர்களால் காணப்பட்டார்; புறஜாதிகளிடத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்டார், உலகத்திலே விசுவாசிக்கப்பட்டார், மகிமையிலே ஏறெடுத்துக் கொள்ளப் பட்டார்.

கிறிஸ்துவின் வசனம் நமக்குள்ளே பரிபூரணமாய் வாசம் பண்ணக்கூடவது. ராகத்தைக் காட்டிலும் பாடலில் வரும் வார்த்தைகள் மிக முக்கியமானவை. பவுல் பாடல்களைப் பற்றி அறிவுரை கொடுத்தார், சுருதியைப் பற்றி அல்ல. நம்முடைய சங்கீதங்கள், கீர்த்தனைகள், மற்றும் (ஆவிக்குரிய) ஞானப்பாட்டுகள் ஆகியன இயேசுவையும் அவருடைய போதனைகளையும் உள்ளடக்கியவையாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய பாடல்களில் அநேக பாடல்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தப்

பிரகாரமாக புணையப்பட்டவை.

இருதயத்திலிருந்து பாடுபவை தேவனுக்குப் பொருந்துபவை. தேவன் இருதயத்தைக் காண்பதால் இது உண்மையே. நமது மனதிற்கு அப்பாற்பட்டதொலைதூரக் காரியங்களைப் பாடுவோமாகில், கிறிஸ்துவின் வசனம் நம்மிலே வாசம்பண்ண நம்முடைய பாடுதலின் நேரத்தில் நாம் அனுமதிப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட பாடல்கள் வெறுமையானதும் வீணானதும், ஏற்புடையமற்றதுமாகும். இஸ்ரவேலைக் குறித்து தேவன் சொன்ன முறையீடுகளை ஏசாயா எழுதினார் (காண்க மத்தேயு 15:8): “இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்திலே சேர்ந்து தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம் பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இருதயமோ எனக்குத் தூரமாய் விலகியிருக்கிறது” (ஏசாயா 29:13). தொழுகையிலே தேவன் உதடுகளின் கனிகளாகிய பலியை விரும்புகிறார்; அதிலும் மேலாக, நமது பாடலின் இசை (ராகம்) இருதயத்திலிருந்து வருவதை விரும்புகிறார் (எபேசியர் 5:19).

கிறிஸ்துவின் வசனம் ஞானத்தையும் அறிவையும் கொண்டவை. இயேசுவே சகல ஞானத்துக்கும் அறிவுக்கும் மூலகாரணி (கொலோசெயர் 2:3); ஆகையால், அவருடைய உபதேசங்களை நமது பாடல்களுக்கு அடித்தளமாகக் கொள்வது அவசியமானது. நாம் நேர்மையான பிரயாசத்துடன் அவருடைய செய்திகளின் சாரம்ஸத்தை சரியாக முன்வைக்க விரும்புவோமாகில் அவருடைய உபதேசங்களை பாடல் வடிவத்தில் வெளிப்படுத்த முடியும்.

கிறிஸ்துவின் வசனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்ல வைக்கிறது. நாம் பாடுவதில் உள்ள நோக்கங்களில் ஒன்று இயேசுவின் போதனையை மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கக் கூடியவைகளாயிருக்க வேண்டும். ஒரு கூட்டுத் தொழுகையைச் செய்யும்படிக்கு பவுலின் போதனைகள் அவசியமாக்குகிறது, அது நாம் “ஒருவருக்கொருவர்” போதித்து புத்தி சொல்ல விரும்பினால் அப்படியாகும். கிறிஸ்தவக் கூட்டங்களில் நாம் பாடுவதற்கு வரையறை எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை, நாம் தனித்து இருக்கும் போதும் பாடலாம் (யாக்கோபு 5:13).

நன்கு அமைப்புப் பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியில் பாடும் பாடல்களின் இசையில் போதனைகளும், புத்தி சொல்லுதலும், துதிகளும், தொழுகையும் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியவை. நாம் பாடுகிறபோது, அங்கே உள்ளூர் சபை அங்கத்தினர்கள் மட்டுமே இல்லை என்பதை நாம் நன்கு மனதில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அங்கே தேவனும் பிரசன்னமாயிருக்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் வசனங்கள் தேவனுக்கு நன்றியறிதலைக் கொண்டுள்ளது. தேவன் தாமே எல்லா நம்மையான காரியங்களுக்கும் ஊற்றும் காரணமுமாயிருக்கிறார் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது (யாக்கோபு 1:17). இந்த உணர்வு நம்முடைய இருதயங்களில் நன்றியறிதலையும் பாடல்களில் அவைகளை வெளிப்படுத்தத்தக்க வகையில் நம்முடைய இருதயங்களில் நிறைந்து காணப்பட வேண்டும். ஒருவகையில் நம்முடைய இருதயங்கள் பாடும் மகத்தான பாடல்கள் தேவனுடைய நன்மைகளைப் பற்றி நாம் துதிப்பதாக இருக்கும். இந்தக் கருத்து அடிக்கடி சங்கீதத்தில் சொல்லப்படுகிறது.³²

நமது வாழ்வில் தேவன் கொடுக்கிற அநேக ஆசீர்வாதங்களுக்காக நாம்

நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். சில வேளைகளில் நமது மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை எல்லாம் போராடி பெறவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் வெற்றி கண்ட பின், இன்னும் அதிகமான பெலம் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களாக நாம் வளரும்படி செயலூக்கம் கொடுக்கப்படுகிறோம் (ரோமர் 5:3, 4; எபிரெயர் 13:4-11; யாக்கோபு 2:2-4).

தேவன் செய்த நன்மையான காரியங்களுக்காக நாம் நன்றியதலுள்ளவர்களாய் நமது இருதயம் நிறைந்திருக்கும் போது நாம் உண்மையிலேயே தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். நாம் பெற்றிருக்கிற ஆசீர்வாதங்களெல்லாம் நம்முடைய சொந்த கிரியைகளினால் மட்டும் வந்த விளைவு அல்ல என்று உணரும் போது இது இடம் பெறுகிறது; ஆகிலும் தேவன் கிரியை செய்து நல்ல ஈவுகளை நமக்குக் கொடுக்கிறார் (யாக்கோபு 1:17). இது உண்மை என்று நாம் உணரும்போது, நாம் நம்முடைய இருதயங்களில் நன்றியறிதல் ததும்ப பாட முடியும்.

நம்முடைய வார்த்தைகளும் செயல்களும் (3:17)

நாம் சிலவற்றை இயேசுவின் நாமத்தில் செய்யும்போது, அதை நாம் ஒன்றோல் அவருடைய அதிகாரத்தின் பேரில் செய்கிறோம் அல்லது நாம் அவரைக் கனப்படுத்தவும் மகிமைப்படுத்தவும் செய்கிறோம். இயேசு, “இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கூடவது” (மத்தேயு 5:16), என்று சொன்னார். நாம் வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் எதைச் செய்தாலும் அவருடைய நாமத்தினாலே செய்ய வேண்டும்.

நாம் வார்த்தையினால் செய்வது என்ன. திருமறை தன்னுள் கொண்டுள்ள அநேக வசனப்பகுதியிலே நமது வார்த்தைகளைக் குறித்தும் நாவின் பயன்பாடு குறித்தும் விவாதிக்கிறது. திருமறையில் உள்ள மற்ற எந்த புத்தகத்தையும் விட நீதிமொழிகள் புத்தகம்தான் இது குறித்து அதிக தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது. யாக்கோபும் தன் நிருபத்தில் நல்ல அறிவுரையைக் கொடுத்திருக்கிறார். கேட்கிறதற்கு நாம் தீவிரமாயும் பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும் கோபிக்கிறதற்கு தாமதமாயும் இருக்கும்படி அவர் எழுதினார் (யாக்கோபு 1:19). நாலைக் கட்டுப்படுத்த யாராலும் கூடாது என்றும் சொன்னார் (யாக்கோபு 3:1-9).

ஒவ்வொரு வார்த்தையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று பேசப்பட வேண்டும். இயேசு நாம் எப்படி பேசும்படி விரும்புகிறாரோ அப்படி பேச வேண்டும் அதினால் அவருடைய நாமம் கனப்படுத்தப்படும்.

கிரியையினாலே நாம் செய்கிறது என்ன. நம்முடைய ஒவ்வொரு செயலும் எப்படி செய்யப்பட வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறாரோ அப்படி செய்யப்பட வேண்டும். பின் வரும் காரணங்களினால் நாம் செய்வது எதுவோ அது முக்கியமானது:

1. கன்மலையின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பாக நாம் இருக்கலாம் (மத்தேயு 7:24, 25).
2. தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதன் மூலம் நாம் இயேசுவின் உறவு

முறையினராயிருக்கலாம் (மத்தேயு 12:50).

3. நமது கிரியையினாலே நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோம் (மத்தேயு 16:27; ரோமர் 2:6; 2 கொரிந்தியர் 5:10; 1 பேதுரு 1:17).
4. தேவனுடைய வசனத்தின்படி செய்வதினால் நாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம் (லூக்கா 11:27, 28; யாக்கோபு 1:25).
5. நமது இரட்சிப்பு நமது கிரியைகளுக்கு ஏற்ற தாக்கம் பெறுகிறது (பிலிப்பியர் 2:12).
6. நமது கிரியையினால் மற்றவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் (யாக்கோபு 2:15-17).
7. நாம் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல கிரியைகளினாலும் “நீதிமானாக்கப்படுகிறோம்” (யாக்கோபு 2:24).

நாம் செய்கிறது இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்யப்பட வேண்டும். அவருடைய நாமத்தினாலே நாம் கூடி வர வேண்டும் (மத்தேயு 18:20; 1 கொரிந்தியர் 5:4), மனந்திரும்புதலைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் (லூக்கா 24:47), விசுவாசித்தல் (யோவான் 1:12; 1 யோவான் 5:13), ஜெபத்தில் கேட்டல் (யோவான் 14:14), ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுதல் (நடபடிகள் 2:38), பேசுதல் (நடபடிகள் 9:27; யாக்கோபு 5:10), நீதிமானாக்கப்படுதல் (கொரிந்தியர் 6:11), மற்றும் நன்றி செலுத்துதல் (எபேசியர் 5:20) ஆகிய அனைத்தையும் அவருடைய நாமத்தினாலே செய்ய வேண்டும்.

“கிறிஸ்தவர்கள்” எனும் பெயரை நாம் தரித்துக் கொண்டுள்ளோம், மேலும் அந்த நாமத்தினாலே நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (1 பேதுரு 4:14-16). நமது அக்கறையெல்லாம் கிறிஸ்துவின் நாமம் மகிமைப்படவும் அதினால் அவருடைய நாமம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த இலச்சையும் வராதபடியான வாழ்வை வாழக்கூடியவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 183. ²J. D. Douglas, ed., *Greek-English Interlinear New Testament*, trans. Robert K. Brown and Philip W. Comfort (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1990), 704. ³Eduard Lohse, *Colossians and Philemon*, trans. William R. Poehlmann and Robert J. Karris, Hermeneia (Philadelphia: Fortress Press, 1971), 150. ⁴உதாரணமாக காண்க மத்தேயு 13:20; 15:6; லூக்கா 22:61; நடபடிகள் 8:25. ⁵யோவான் 5:24; 8:31, 37, 43, 51, 52; 14:23; 15:20. ⁶Peter T. O'Brien, *Colossians, Philemon*, Word Biblical Commentary, vol. 44 (Waco, Tex.: Word Books, 1982), 209–10. See also E. K. Simpson and F. F. Bruce, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 284, n. 118; and H. C. G. Moule, *The Epistles to the Colossians and to Philemon*, The Cambridge Bible for Schools and Colleges (Cambridge: University Press, 1893; reprint, 1902), 129–30. ⁷O'Brien, 208. ⁸Simpson and Bruce, 283. ⁹Lohse, 150. ¹⁰Pliny *Letters* 10.96, S 7; addressed to Emperor Trajan; quoted in Everett Ferguson, *Early Christians Speak* (Austin: Sweet Publishing Co., 1971), 81.

¹¹J. B. Lightfoot, *St. Paul's Epistles to the Colossians and to Philemon*, rev. (London:

Macmillan & Co., 1916), 226. ¹²William Hendriksen, *Exposition of Colossians and Philemon*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1964), 163–64. ¹³Bauer (2000), 1096. ¹⁴*Ibid.* ¹⁵A. T. Robertson, *Paul and the Intellectuals: The Epistle to the Colossians*, rev. and ed. W. C. Strickland (Nashville: Broadman Press, 1959), 112, n. 3. ¹⁶K. H. Bartels, “psalms,” in *The New International Dictionary of New Testament Theology*, ed. Colin Brown (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Press, 1978), 3:670. ¹⁷*Ibid.*, 671. ¹⁸Gerhard Delling, “*humnos, humeno, psalmo*,” in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Friedrich, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971), 8:499, n. 73. ¹⁹O’Brien, 209. ²⁰Marvin R. Vincent, *Word Studies in the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1946), 3:269–70.

²¹*Oxford English Dictionary*, 2d ed., vol. 1 (1989), s.v. “a cappella.” ²²See M. C. Kurfees, *Instrumental Music in the Worship or the Greek Verb Psallo Philologically and Historically Examined* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1950), 146, 177, 190, 194. ²³இந்த ஒத்த வாக்கியம் கிரேக்க கலைக்குரியது, இது செத்துவஜிந்தில் இப்படியே காணப்படுகிறது. ²⁴Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2d ed., trans. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich, rev. and aug. F. Wilbur Gingrich and Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 1979), xi; and Bauer (2000), xiii. ²⁵Bauer (1979), xx; and Bauer (2000), xxii. ²⁶C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer (Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 637. ²⁷*Ibid.*, viii. ²⁸*Ibid.*, 675. ²⁹*Ibid.* ³⁰Robert Hugh Benson, *By What Authority?*; quoted in John Chapin, ed., *The Book of Catholic Quotations* (London: John Calder, 1956), 666.

³¹Edward H. Bickersteth, “Peace, Perfect Peace,” *Songs of the Church*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1977). ³²சங்கீதம் 25:8; 34:8; 54:6; 69:16; 86:5; 100:5; 106:1; 107:1, 108:21; 118:1; 135:3; 136:1.